

Giáo Sĩ Việt Nam

Bán nguyệt san – Số 243 – Chúa nhật 01.03.2015

Giáo sĩ: ĐƯỢC CHỌN GIỮA LOÀI NGƯỜI VÀ CHO LOÀI NGƯỜI (x. Dt, 5.1)

www.conggiaovietnam.net

giasivietnam@gmail.com

MỤC LỤC

Sắc Lệnh về Canh Tân Thích Nghi Đời Sống Dòng Tu - Perfectae Caritatis	Vatican 2
MORIAH, TABOR, CALVARY: TỐI ĐEN NHƯNG TỎA SÁNG ..	Bác Sĩ Nguyễn Tiến Cảnh, MD.
BÀI GIÁO LÝ CỦA ĐTC PHANXICÔ VỀ TÌNH HUYNH ĐỆ TRONG GIA ĐÌNH	Phaolo Phạm Xuân Khôi chuyển ngữ
CHÂN THÀNH ĂN CHAY - ĂN CHAY CHÂN THÀNH	Huệ Minh
TẠI SAO PHẢI SÁM HỐI ĐỂ ĐƯỢC CỨU RỒI ?	Lm. PX. Ngô Tôn Huấn
TIẾNG AI GỌI MỜI	Lm. Vĩnh Sang, DCCT
QUYẾT ĐỊNH HIỂM CÓ	Lm. Joseph Viet, O.Carm.
CON SẼ TRỞ VỀ	Nhạc Sĩ Văn Duy Tùng
HUẤN LUYỆN TÁC CHIẾN CĂN BẢN - KỸ LUẬT ĐẦU QUÂN	Lm. Minh Anh chuyển ngữ
CỘNG ĐOÀN VÀ CÁC ỨNG DỤNG TÀI NĂNG	Lm. Micae Phaolo Trần Minh Huy, pss.
HAY BỊ KHÓ THỞ, HỤT HƠI	BÁC SĨ NGUYỄN Ý-ĐỨC, MD.
XIN CHO ĐỌC KINH	Peter Trần Trung Lương

Sắc Lệnh về Canh Tân Thích Nghi Đời Sống Dòng Tu - Perfectae Caritatis

Thánh Công Đồng Chung Vaticanô II

Khóa VII Ngày 28 tháng 10 Năm 1965

Phaolô Giám Mục

Tôi Tớ Các Tôi Tớ Thiên Chúa

Hiệp Nhất Với Các Nghị Phụ Của Thánh Công Đồng

Để Muôn Đời Ghi Nhớ

Sắc Lệnh

về Canh Tân Thích Nghi

Đời Sống Dòng Tu

Perfectae Caritatis

Bản dịch Việt Ngữ của Giáo Hoàng Học Viện Piô X

Prepared for Internet by Vietnamese Missionaries in Asia

(Tiếp theo)

19. Thành lập hội dòng mới. Về việc thành lập những hội dòng mới, phải cân nhắc kỹ lưỡng xem có cần thiết, hay ít là có ích lợi lớn lao và có khả năng tăng triển không. Như thế mới tránh được sự thành lập bừa bãi những hội dòng vô ích hoặc thiếu sinh lực. Trong các Giáo Hội mới, hãy đặc biệt cố võ và phát triển những hình thức dòng tu thích hợp với tính tình và phong hóa dân chúng, với tập tục và hoàn cảnh địa phương.

20. Bảo toàn, thích nghi hoặc loại bỏ những điểm riêng biệt của dòng. Các hội dòng phải trung thành duy trì và chu toàn phận sự riêng, hãy để ý đến lợi ích của toàn thể Giáo Hội và các giáo phận mà thích nghi công việc với nhu cầu thời đại và địa phương, sử dụng những phương thế thích hợp, cả những phương thế tân tiến và loại bỏ những công việc nào ngày nay ít phù hợp với tinh thần và bản chất đích thực của hội dòng.

Tinh thần truyền giáo phải được tuyệt đối duy trì trong các hội dòng, được thích nghi tùy bản chất riêng của mỗi dòng với hoàn cảnh hiện tại, để việc rao giảng Phúc Âm giữa muôn dân được hữu hiệu.

21. Hội dòng và đan viện suy thoái. Còn các hội dòng và đan viện nào theo ý của các Đấng Bản Quyền liên hệ, và phán đoán của Tòa Thánh, không có hy vọng hữu lý để phát triển được, thì cấm nhận thêm tập sinh và nếu có thể, hãy sát nhập với một hội dòng hoặc một đan viện khác đang hưng thịnh hơn mà mục đích và tinh thần không khác nhau bao nhiêu.

22. Sự phối hợp giữa các hội dòng. Nếu tiện lợi và được Tòa Thánh chấp nhận, các hội dòng và đan viện tự trị hãy xúc tiến thành lập những hiệp hội nếu đại khái cùng thuộc về một gia đình tu, hoặc thành lập những liên hiệp nếu có hiến chương, tập tục tương tự và cũng sống theo một tinh thần, nhất là khi quá nhỏ bé, hoặc thành lập những liên hội nếu họ chuyên lo những công việc bề ngoài giống nhau hoặc trùng nhau.

23. Hội đồng Bề Trên Thượng Cấp. Nên cố võ những hội nghị hay hội đồng các Bề Trên Thượng Cấp do Tòa Thánh qui định, vì những hội đồng như vậy giúp ích rất nhiều để mỗi hội dòng đạt tới mục đích riêng cách hoàn hảo hơn, để phát triển sự hợp tác hữu hiệu hơn nhằm mưu ích cho Giáo Hội, để phân phối đồng đều hơn các thợ chuyên giảng Phúc Âm trong một địa hạt nhất định, cũng như để cứu xét, thương lượng những vấn đề chung có liên quan đến các tu sĩ, trong khi phối hợp và cộng tác thích ứng với các Hội Đồng Giám Mục về lãnh vực hoạt động tông đồ.

Các tu hội triều cũng có thể thành lập những tổ chức tương tự.

24. Ôn gọi tu dòng. Các linh mục và các nhà giáo dục Kitô giáo phải hết sức cố gắng để cố động cho ơn gọi tu dòng được thêm đông, được chọn lựa thận trọng và thích đáng hầu đáp ứng đầy đủ với nhu cầu của Giáo Hội. Ngay khi giảng dạy thường ngày, cũng hãy năng đề cập đến các lời khuyên Phúc Âm và việc chọn lựa bậc sống tu dòng. Trong khi giáo dục con cái theo luân lý Kitô giáo, cha mẹ phải vun trồng và bảo vệ các mầm non ơn gọi tu trì trong tâm hồn chúng.

Các hội dòng được phép tuyên truyền cho dòng mình để cố võ ơn kêu gọi và tìm các ứng sinh, nhưng phải hành động với sự khôn ngoan cần thiết và tuân giữ những tiêu chuẩn do Tòa Thánh và Các Đấng Bản Quyền đã ban hành.

Tuy nhiên, các tu sĩ hãy nhớ rằng: gương sáng của đời sống cá nhân mới là lời giới thiệu hùng hồn nhất cho hội dòng mình và là lời mời gọi sống đời tu dòng hữu hiệu hơn hết.

25. Kết luận. Các hội dòng đã được Thánh Công Đồng có ý đề cập đến khi ấn định những tiêu chuẩn canh tân thích nghi này, hãy mau mắn đáp ứng ơn thiên triệu và phận vụ mình trong

Giáo Hội thời hiện tại. Thực vậy, Thánh Công Đồng ngưỡng mộ cuộc đời trinh khiết khó nghèo và vâng lời của họ, đó là cách sống mà chính Chúa Kitô đã nêu gương; Thánh Công Đồng vững lòng kỳ vọng nơi những công cuộc rất hữu hiệu của họ, dù âm thầm hay công khai. Vậy, hết thảy các tu sĩ hãy nhờ đức tin trọn hảo, đức mến Chúa yêu người, lòng mến thánh giá và niềm cậy trông vinh quang đời sau mà truyền bá Phúc Âm Chúa Kitô trên toàn thế giới, để mọi người thấy dấu chứng của họ và ngợi khen Cha chúng ta trên trời (x. Mt 5,16). Như thế, nhờ lời cầu bầu của Đức Trinh Nữ Maria rất dịu hiền, Mẹ Thiên Chúa, "mà cuộc đời của Mẹ là khuôn mẫu cho mọi người" ¹, các hội dòng mỗi ngày một bành trướng và trở sinh những hoa trái cứu rỗi dồi dào hơn.

Tất cả và từng điều đã được ban bố trong Sắc Lệnh này đều được các Nghị Phụ Thánh Công Đồng chấp thuận. Và dùng quyền Tông Đồ Chúa Kitô trao ban, hiệp cùng các Nghị Phụ khả kính, trong Chúa Thánh Thần, Chúng Tôi phê chuẩn, chế định và quyết nghị, và những gì đã được Thánh Công Đồng quyết nghị, Chúng Tôi truyền công bố cho Danh Chúa cả sáng.

Roma, tại Đền Thánh Phêrô, ngày 28 tháng 10 năm 1965.

Tôi, Phaolô Giám Mục Giáo Hội Công Giáo.

Tiếp theo là chữ ký của các Nghị Phụ.

VỀ MỤC LỤC

MORIAH, TABOR, CALVARY: TỐI ĐEN NHƯNG TỎA SÁNG

CHÚA NHẬT II MÙA CHAY

(St 22:1-2, 9-13, 15-18; Rm 8:31b-35,37; Mc 9:2-10)

Bác sĩ Nguyễn Tiến Cảnh, MD

Moriah, Sinai, Nebo, Carmel, Gilboa, Gerizim, Núi Tám Mối Phúc Thật, Tabor, Hermon, Zion, Núi Cây Dầu, Calvary, Golgotha là những đỉnh núi thường được nói tới trong Kinh Thánh như những tiến trình của các biến cố quan trọng xảy ra giữa Thiên Chúa và dân Người. Dù chưa bao giờ đến những vùng đất đó nhưng tất cả chúng ta có lẽ ai cũng biết những địa danh này qua Kinh Thánh và những biến cố liên quan đến ơn cứu độ.

GIẾT CON LÀ BẤT NHÂN?

Hai địa danh nói tới trong sách Sáng Thế (bài đọc I) (st 22:1-2,9-13,15-18) và trong Tin Mừng Maco (Mc 9:2-10) hôm nay là núi Moriah và Tabor. Hai bài này cho chúng ta thấy Thiên Chúa và Con Người là đức Giesu là đáng cứu chuộc nhân loại. Trước tiên, câu chuyện Abraham hy sinh hiến tế con một duy nhất của mình là Isaac cho Thiên Chúa. Câu chuyện - theo tiếng Do Thái/Hebrew- gọi là *Akedah*, có nghĩa là “cam kết”. Theo văn hóa ngày nay thì câu chuyện có vẻ bất nhân. Thiên Chúa sao lại truyền cho cha giết con?

Chắc phải có nhiều người ngoại giáo lên tiếng trách móc Abraham? Thời nay có ông bố nào lại giết con mình như vậy không? Chắc chắn ông ta sẽ nổi giận và không nghe lời Chúa. Câu chuyện quả là hắc búa! *“Hãy đem Isaac, con trai duy nhất mà người yêu thương... dâng hiến làm của lễ toàn thiêu.... Vậy là sáng hôm đó Abraham giậy thật sớm...”*

HIẾN TẾ LÀ BIỂU TƯỢNG CỦA SỰ SỐNG

Vì Abraham vâng lời Thiên Chúa nên con trai ông không bị chết. Cam kết hiến tế Isaac chính là biểu tượng của sự sống, không phải sự chết bởi vì Thiên Chúa đã cản Abraham không cho giết con mình.

Những điều xảy ra ở trên núi Moriah của Cựu Ước đã vang động lên tới đỉnh núi Tabor và Calvary trong Tân Ước. Moriah, Tabor và Calvary là những địa danh đặc biệt trong Kinh Thánh cho ta thấy một viễn ảnh, vì trên những đỉnh cao đó, chúng ta thấy một Thiên Chúa không bao giờ bỏ rơi chúng ta trong những lúc thất vọng, kinh hãi và chết chóc nhất. Thiên Chúa ở với chúng ta trong những ngày đêm đen tối cũng như lúc sáng sủa.

Những ngọn núi này cho chúng ta thấy chỉ khi nào chúng ta để cho qua đi vì Thiên Chúa những gì chúng ta ưa thích nhất, yêu thương nhất trong đời thì lúc đó chúng ta sẽ nhận được những quà tặng tuyệt vời mà chúng ta không bao giờ ngờ hoặc tưởng tượng tới. Lúc bấy giờ chúng ta sẽ cảm nghiệm được sự sống lại, ánh sáng chữa lành, niềm an ủi và cuộc sống mới của chúng ta.

Ý NGHĨA CHÚA BIẾN HÌNH

Chúng ta nghĩ gì về câu chuyện Chúa biến hình, một trong những viễn kiến huyền diệu và tuyệt vời nhất (Mc 9:2-10; Mt 17:1-9; Lc 9:28-36) mà ba ông Phero, Giacobe và Gioan đã có những cảm nghiệm chói lòa về Chúa trên đỉnh Tabor. Sau đêm bị cám dỗ và trước ngày đen tối ở trên đồi Golgotha là những tia sáng vinh quang chan hòa lúc Chúa biến hình. Dưới mắt ba ông, thì đức Giesu là người mà các ông đã biết, đã từng cùng đi với nhau, giờ này đã biến hình. Diện mạo người sáng chói, áo người trắng như tuyết; toàn thân người bao phủ ánh sáng vinh quang, bên cạnh có Maisen, vị giải phóng Israel khỏi cảnh nô lệ và Elijah, tiên tri vĩ đại nhất của Israel.

Chúa Giesu cần ánh sáng và núi đồi xác nhận sự cảm nghiệm này trong đời sống của người. Trước khi cuộc khổ nạn bắt đầu, Chúa cần núi Tabor để thêm sức mạnh đi xuống thung lũng Jordan làm cuộc hành trình về Jerusalem. Đối với các môn đệ cũng vậy, những ai theo chúa Giesu thì phải lên núi để nhìn thấy sự hiện diện của Thiên Chúa màu nhiệm ở trần thế và trong cuộc sống của mình.

Tuy nhiên, câu chuyện Chúa biến hình trong Marco cho thấy chỉ chiêm ngưỡng Chúa không thì chưa đủ, Chúa Giesu đã dạy các môn đệ là phải lắng nghe lời Người là đáng mà Thiên Chúa yêu thương rồi trở về đời sống bình thường hàng ngày dưới thung lũng.

Câu chuyện Chúa biến hình là cơ hội cho chúng ta nhìn lại những cảm nghiệm của chúng ta trên đỉnh núi. Những cảm nghiệm đó chiếu sáng thế nào trên những bóng tối của cuộc đời? Cuộc sống của chúng ta sẽ thế nào nếu không có những cảm nghiệm đỉnh cao như vậy? Có bao giờ chúng ta nhìn lại những kinh nghiệm đặc biệt dù ít ỏi đó để có sức mạnh và lòng can đảm để nhìn về một viễn tượng huy hoàng? Cảm nghiệm đỉnh núi có giúp chúng ta biết chú ý lắng nghe lời Chúa hơn không? Có nghe tiếng Chúa gọi phải trung thành và tin yêu đích thực không? Khi chúng ta xuống núi, đi vào thung lũng, chúng ta thường sẽ không nhìn thấy vinh quang của chúa Kito.

Sứ điệp an ủi nhất của màu nhiệm Chúa biến hình có lẽ đặc biệt dành cho những kẻ đau khổ, những kẻ tàn tật, thân xác bất hờng. Ngay cả chúa Giesu cũng bị biến dạng trong cơn khổ nạn, nhưng người sẽ phục sinh vinh quang với thân xác vẹn toàn đời đời. Với niềm tin đó chúng ta biết chắc rằng Chúa sẽ gặp chúng ta khi chúng ta lìa đời.

ĐÔI LỜI KẾT

Chúng ta thường nghĩ rằng lắng nghe tiếng Chúa gọi thì rất khó. Để có được ánh sáng, chúng ta cần phải vượt qua đêm tối. Trước khi bước vào cửa thiên đàng, chúng ta phải đi qua con đường bụi bặm và bùn lầy. Chúng ta cần phải trải nghiệm cả hai ngọn núi -Tabor và

Golgotha- mới có thể nhìn thấy vinh quang của Thiên Chúa. Chúa biến hình cho chúng ta biết cuộc đời sáng chói của Thiên Chúa bao gồm cả sự chết. Không có cách nào khác, chỉ có nó mà thôi.

Sự chết cũng nhắc nhở chúng ta rằng bóng tối kinh hoàng đó có thể tỏa những tia sáng chói lọi. Trong những giây phút biến hình, Thiên Chúa đã xâm nhập vào giữa chúng ta, trong những miền trai cứng, hồ nghi, hay lo âu sợ hãi mà chúng ta thực sự không biết phải làm gì với những thứ đó. Người để lại những nơi đó dấu ấn của chính dung nhan người, trong vinh quang chói lòa và vẻ đẹp huy hoàng lộng lẫy.

Fleming Island, Florida

Feb. 26, 2015

NTC

Fxavvy@aol.com

VỀ MỤC LỤC

BÀI GIÁO LÝ CỦA ĐTC PHANXICÔ VỀ TÌNH HUYNH ĐỆ TRONG GIA ĐÌNH

“Mối tình huynh đệ được hình thành trong gia đình giữa con cái, nếu xảy ra trong một môi trường giáo dục rộng mở cho tha nhân, là trường học lớn về tự do và hòa bình. Trong gia đình, giữa anh chị em, chúng ta học cách chung sống giữa con người, như chúng ta phải sống trong xã hội.”

Dưới đây là bản dịch bài Giáo Lý của ĐTC Phanxicô được ban hành ngày 18 tháng 2 năm 2015 trong buổi Triều Yết Chung tại Quảng Trường Thánh Phêrô. Hôm nay ĐTC tiếp tục chu kỳ Giáo Lý về Gia Đình. Ngài giải thích về giá trị của tình huynh đệ trong gia đình..

* * *

Anh chị em thân mến, chào anh chị em.

Trong cuộc hành trình giáo lý về gia đình của chúng ta, sau khi đã đề cập đến vai trò của người mẹ, người cha và con cái, hôm nay đến lượt *các anh chị em*. “Anh em” và “chị em” là những từ mà Kitô giáo yêu thích. Và, nhờ kinh nghiệm gia đình mà chúng cũng thành những từ mà tất cả mọi nền văn hóa và mọi thời đại đều hiểu.

Mối dây liên hệ huynh đệ có một vị trí đặc biệt *trong lịch sử dân Thiên Chúa*, là lịch sử nhận được sự mặc khải của Ngài giữa kinh nghiệm của nhân loại. Tác giả Thánh Vịnh ca tụng vẻ đẹp của mối tình huynh đệ “Ngọt ngào tốt đẹp lắm thay, anh em được sống vui vầy bên nhau!” (Tv 132:1). Và điều này tốt đẹp biết bao! Đức Chúa Giêsu Kitô đem ngay cả kinh nghiệm là

anh chị em của nhân loại này đến hoàn thành, bằng cách nhận nó vào tình yêu Ba Ngôi cùng củng cố nó để nó vượt qua những mối liên hệ họ hàng và có thể vượt qua mọi bức tường của sự xa lạ.

Chúng ta biết rằng khi *mối liên hệ huynh đệ bị tiêu tan*, thì nó mở đường cho những kinh nghiệm đau thương về tranh chấp, phản bội và hận thù. Câu chuyện trong Thánh Kinh về Cain và Abel là một thí dụ điển hình của kết cục tiêu cực này. Sau cái chết của Abel, Thiên Chúa hỏi Cain, “Abel, em con ở đâu?” (St 4:9a). Đó là một câu hỏi mà Chúa tiếp lặp lại trong mỗi thế hệ. Và thật đáng buồn, trong mọi thế hệ, người ta cũng không ngừng lặp lại câu trả lời bi thảm của Cain: “Con không biết. Con là người giữ em con sao?” (St 4:9b). Việc cắt đứt mối tình huynh đệ giữa anh chị em là một điều rất tồi hại cho nhân loại. Ngay cả trong gia đình, có bao nhiêu anh chị em tranh chấp nhau vì những chuyện nhỏ nhặt, hoặc vì việc thừa kế, và sau đó không còn nói chuyện với nhau nữa, không còn chào hỏi nhau nữa. Điều này thật tồi hại! Tình huynh đệ là một điều cao quý khi chúng ta nghĩ rằng tất cả các anh chị em đã ở trong bụng của cùng một người mẹ chín tháng, tất cả đều từ nhục thể của mẹ! Và chúng ta không thể cắt đứt tình huynh đệ. Chúng ta hãy suy nghĩ một chút: tất cả chúng ta đều biết những gia đình có những anh chị em bị chia rẽ, những anh chị em đã tranh chấp; chúng ta hãy cầu xin Chúa cho các gia đình ấy - có lẽ trong gia đình chúng ta cũng có một số trường hợp như thế - để giúp anh chị em kết hợp với nhau, để cải tổ gia đình. Đừng để cho tình huynh đệ bị cắt đứt, và khi bị cắt đứt thì điều gì đã xảy ra cho Cain và Abel cũng sẽ xảy ra cho chúng ta. Khi Chúa hỏi Cain là em ông đang ở đâu thì ông trả lời: “Nhưng, con không biết, con không cần phải bận tâm về em con.” Điều này thật tệ, nó là một điều rất, rất đau đớn khi nghe thấy. Trong lời cầu nguyện của mình, chúng ta hãy luôn luôn cầu nguyện cho những anh chị em bị chia cách.

Mỗi *tình huynh đệ được hình thành trong gia đình* giữa con cái, nếu xảy ra trong một môi trường giáo dục rộng mở cho tha nhân, là trường học lớn về tự do và hòa bình. Trong gia đình, giữa anh chị em, chúng ta học cách chung sống giữa con người, như chúng ta phải sống trong xã hội. Có lẽ chúng ta không luôn ý thức điều này, nhưng chính gia đình đưa tình huynh đệ vào thế giới! Từ kinh nghiệm đầu tiên này về tình huynh đệ, được nuôi dưỡng bởi những tình cảm và sự giáo dục của gia đình, cách sống huynh đệ tỏa sáng như một lời hứa trên toàn thể xã hội và trên các mối liên hệ giữa các dân tộc.

Phúc lành mà Thiên Chúa đổ xuống trên mối dây huynh đệ này trong Đức Chúa Giêsu Kitô, làm cho nó bành trướng một cách không thể tưởng tượng được, làm cho nó có khả năng vượt qua tất cả những khác biệt về dân tộc, ngôn ngữ, văn hóa và ngay cả tôn giáo.

Anh chị em hãy nghĩ xem mối liên hệ giữa con người, dù rất khác nhau, sẽ trở nên cái gì khi họ có thể nói với nhau: “Người này thật sự như một anh em đối với tôi, người này cũng thật sự như một người chị em đối với tôi!” Và điều này tuyệt đẹp! Hơn nữa, lịch sử đã cho thấy

cách đầy đủ rằng sự tự do và bình đẳng, nếu không có tình huynh đệ, có thể bị lấp đầy bằng chủ nghĩa cá nhân và xu thời, cùng tư lợi.

Tình huynh đệ trong một gia đình tỏa sáng cách đặc biệt khi chúng ta thấy sự ân cần, kiên nhẫn, tình thương bao bọc một *đứa em trai hay em gái nhỏ* yếu đuối, bệnh tật, hoặc tật nguyền. Có rất nhiều anh chị em đang làm điều này khắp nơi trên thế giới, và có thể chúng ta không thể hiểu thấu giá trị của lòng quảng đại của họ. Và khi có rất nhiều anh chị em trong một gia đình - hôm nay, tôi đã đón tiếp một gia đình có chín người con: người con lớn nhất giúp cha mẹ chăm sóc các em nhỏ. Và việc giúp đỡ nhau giữa các anh chị em là điều thật tốt đẹp.

Có một anh em, một chị em yêu thương mình là một kinh nghiệm sâu sắc, vô giá, không thể thay thế được. Điều này cũng xảy ra cho *tình huynh đệ Kitô hữu*. Những người nhỏ bé nhất, yếu đuối nhất, nghèo khổ nhất, phải làm cho chúng ta nhạy cảm: họ có “quyền” bắt lấy linh hồn và con tim chúng ta. Phải, họ là anh chị em của chúng ta và chúng ta cũng phải yêu thương và đối xử với họ như vậy. Khi điều này xảy ra, khi những người nghèo cảm thấy tự nhiên như ở nhà, thì chính tình huynh đệ Kitô của chúng ta được sống trở lại. Thực ra, các Kitô hữu đi ra gặp gỡ những người nghèo khổ và yếu đuối không phải để thực thi một chương trình theo ý thức hệ, nhưng vì Lời Chúa và gương của Chúa bảo chúng ta rằng tất cả chúng ta đều là anh em. Đây là nguyên tắc của tình yêu Thiên Chúa và của tất cả sự công bằng giữa con người.

Tôi đề xin nghị một điều: trước khi kết thúc, tôi còn một vài dòng, trong im lặng mỗi người trong chúng ta hãy nghĩ về anh em của mình, chị em của mình, và âm thầm cầu nguyện cho họ tận đáy lòng mình.

Một phút cầu nguyện âm thầm.

Đó, với lời cầu nguyện này, chúng ta đã đem tất cả anh chị em, bằng tư tưởng và bằng con tim của mình, đến đây nơi quảng trường này để nhận được phép lành.

Ngày nay, hơn bao giờ hết, chúng ta cần phải mang tình huynh đệ vào trung tâm của xã hội kỹ thuật và quan liêu của chúng ta: rồi ngay cả tự do và bình đẳng cũng sẽ có được ngữ điệu thích đáng của chúng. Cho nên, chúng ta đừng nhẹ dạ vì kinh ngạc hay sợ hãi mà đánh mất vẻ đẹp của kinh nghiệm về một tình huynh đệ phong phú giữa con cái trong gia đình. Và chúng ta đừng đánh mất niềm tin vào chiều rộng của chân trời mà đức tin có thể rút ra từ kinh nghiệm này, được chiếu soi bởi phúc lành của Thiên Chúa.

Phaolô Phạm Xuân Khôi chuyển ngữ

<http://giaoly.org/vn/>

Nguyên bản: http://w2.vatican.va/content/francesco/it/audiences/2015/documents/papa-francesco_20150218_udienza-generale.html

Lễ Tro

Ge 2:12-18; 2 Cr 5:20-6:2; Mt 6:1-6,16-18

Để đến được với Đức Mẹ Măng Đen, ai nào đó phải bỏ ra không chỉ thời gian mà còn cả sự hy sinh bởi lẽ con đường lên với Mẹ là con đường khó.

Dẫu không phải lái xe nhưng ngồi cạnh tài xế ta mới hiểu được sự khó khăn là đường nào khi qua đèo để đến Măng Đen. Ngoằn nghèo, khúc khuỷa, quanh co ... thật khó diễn tả. Qua những đoạn nguy hiểm của con đường đèo là một con đường đẹp dẫn đến với Đức Mẹ.

Ngày hôm nay, ngày khởi đầu của mùa Chay Thánh, ta được mời gọi cùng với Chúa Giêsu, đi với Chúa Giêsu trên con đường chay tịnh 40 đêm ngày.

Thật sự mà nói, đây là con đường khó, con đường có thể nói là chẳng mấy ai đi bởi lẽ thường tình ai cũng thích đi trên con đường bằng phẳng, sống hưởng thụ, an nhàn vui vẻ. Sống trong những ngày chay tịnh, đi trên con đường chay tịnh là con đường khá khó bởi con người luôn giằng co giữa hưởng thụ và khổ chế. Khó hơn nữa trong bước đường này đó là mỗi người nhận lấy chút tro trên đầu để nhắc nhở thân phận mình là bụi tro.

Phải nói là quá khó bởi lẽ con người trong đó nhiều người ở cái tuổi xuân phơi phới bao nhiêu ước mơ của cuộc đời bỗng dưng lại nhận tro trên đầu và nhắc nhở mình là bụi tro. Sự thật lúc nào cũng cay đắng, sự thật lúc nào cũng phũ phàng hơn người ta nghĩ. Dù người ta có lãng quên, có lạc quan mấy đi chăng nữa nhưng không thể nào tránh khỏi thân phận của con người, giới hạn của con người.

Và kèm theo đó, lẽ hiển nhiên của con người, của kiếp người đó chính là đã là con người thì ai ai cũng mang trong mình những yếu đuối, những tội lỗi để rồi lại cứ phải sám hối, phải xin ơn Chúa tha thứ cho mình. Vì lẽ đó, ăn chay, sám hối là điều căn cốt, điều cần thiết của đời người.

Thế nhưng, điều quan trọng nhất mà Thiên Chúa mời gọi con người đó chính là sự chân thành. Phải sám hối chân thành, phải chay tịnh chân thành và phải trở về với Chúa một cách chân thành. Chỉ có trong chân thành thật sự thì con người mới được hưởng ơn tha thứ, ơn cứu độ của Thiên Chúa.

Chắc có lẽ trong chúng ta ai ai cũng nhớ đến khuôn mặt của Vua Thánh Đavit. Trước khi ông được người ta gọi với cái tên thân thương Vua Thánh thì cuộc đời của ông cũng đã trải qua những chuỗi ngày bi lụy của tội lỗi, của sự yếu đuối của ông.

Vì ham mê sắc đẹp, Vua Đavít đã không ngần ngại bày mưu cho chồng của Besabe là Uria người Hêthê. Sau khi nhận ra tội của mình, Đavít đã sám hối một cách chân thành và đã hưởng được ơn tha thứ của Thiên Chúa.

Ta nghe tâm tình của Đavít trong bài đáp ca của Thánh Lễ hôm nay :

Lạy Chúa, xin dủ lòng xót thương,
vì chúng con đắc tội với Ngài.
Lạy Thiên Chúa, xin lấy lòng nhân hậu xót thương con,
mở lượng hải hà xoá tội con đã phạm.
Xin rửa con sạch hết lỗi lầm
tội lỗi con, xin Ngài thanh tẩy.
Vâng, con biết tội mình đã phạm,
lỗi lầm cứ ám ảnh ngày đêm.
Con đắc tội với Chúa, với một mình Chúa,
dám làm điều dữ trái mắt Ngài.
Lạy Chúa Trời, xin tạo cho con một tấm lòng trong trắng,
đổi mới tinh thần cho con nên chung thủy.
Xin đừng nổi giận con không cho gần Nhan Thánh,
đừng cất khỏi lòng con thần khí thánh của Ngài.
Xin ban lại cho con niềm vui vì được Ngài cứu độ,
và lấy tinh thần quảng đại đỡ nâng con ;
Lạy Chúa Trời, xin mở miệng con,
cho con cất tiếng ngợi khen Ngài.

Sám hối chân thành, sửa lỗi chân thành đó cũng chính là điều mà Gioen nhắc nhở cho dân ngày xưa và phải chăng nhắc nhở cho mỗi người chúng ta :

Đây là sám ngôn của Đức Chúa :
Các ngươi hãy hết lòng trở về với Ta,
hãy ăn chay, khóc lóc, và thống thiết than van.”
Đừng xé áo, nhưng hãy xé lòng.
Hãy trở về cùng Đức Chúa là Thiên Chúa của anh em,
bởi vì Người từ bi và nhân hậu, chậm giận và giàu tình thương,
Người hối tiếc vì đã giáng họa.
Biết đâu Người chẳng nghĩ lại và hối tiếc
mà để lại phúc lành, hầu anh em có lễ phẩm và lễ tươi rượu
dâng lên Đức Chúa là Thiên Chúa của anh em.

Thật ra, Thiên Chúa Ngài vẫn thế và Ngài là thế, Ngài là Đấng chậm giận và giàu lòng xót thương. Phần ta, trước lòng xót thương đó, ta có chân thành trở về với Chúa và với anh chị em hay không mà thôi.

Còn đó những mối bất hòa và những mối bất hòa đó ở ngay trong gia đình của ta để rồi hơn lúc nào hết ta cần phải sám hối hơn. Ta cần phải chân thành nhìn bản thân mình, nhìn những sai lầm, những yếu đuối của mình thì khi ấy ta mới có thể làm hòa với anh chị em ta được.

Có những người sống trong cố chấp rằng tôi mãi mãi là người đúng, anh chị em tôi là sai. Những người như thế vẫn tham dự Thánh Lễ, vẫn cầu nguyện và vẫn thường đem Chúa ra để nói chuyện với người khác một cách hết sức đạo đức nhưng liệu rằng người đó có chân thành đủ với mình, với Chúa và với anh chị em đồng loại của mình chưa ? Hay là tôi nhịn ăn một chút để tôi chia sẻ cho người khác phải chăng là cách ăn chay mà Chúa muốn chăng ?

Ngày hôm nay, ta bước vào ngày đầu tiên của mùa Chay Thánh, mùa tôi luyện của tâm hồn nhưng ta có luyện hay cứ để cho những ngày này trôi một cách bình thường và lặng lẽ.

Có cha kia nói với tôi rằng ngày hôm nay Giáo Hội không biết sao lại không cải cách, không nhìn thực tại đời sống để nói với giáo dân rằng bớt ăn chay đi, cần lắm lời kinh, lời cầu nguyện. Có lẽ tâm tư của cha đó đúng chứ không sai vì xét cho bằng cùng thì vì một phần đã đủ năng lượng, một phần vì thực phẩm quá phức tạp như ngày nay để rồi không ai bảo ai và người nào cũng ăn chay cả. Và như thế, ăn chay không còn phải là vấn đề khó, không phải còn là khổ luyện nữa mà là chuyện quá giản đơn của thường ngày. Vấn đề còn lại của tâm tình mùa Chay phải chăng đó chính là chuyện mà Chúa nói với chúng ta : Còn khi ăn chay, anh em chớ làm bộ rầu rĩ như bọn đạo đức giả: Chúng làm cho ra vẻ thiếu não, để thiên hạ thấy là chúng ăn chay. Thầy bảo thật anh em, chúng đã được phần thưởng rồi. Còn anh, khi ăn chay, nên rửa mặt cho sạch, chải đầu cho thơm, để không ai thấy là anh ăn chay, ngoại trừ Cha của anh, Đấng hiện diện nơi kín đáo. Và Cha của anh, Đấng thấu suốt những gì kín đáo, sẽ trả công cho anh.

Và như thế ta lại càng hiểu thái độ ăn chay mà Chúa mời gọi đó chính là thái độ chân tình mà chính Thiên Chúa thấu suốt lòng của ta.

Xin Chúa cho chúng ta nhìn lại mình, nhìn tận thâm căn cố đế của ta để ta chân thành sám hối với Chúa và với anh chị em. Từ khi nhìn ra chính con người thật của ta, khi đó ta bao dung, ta nhân hậu, ta thương xót anh chị em ta hơn. Chỉ có trong thinh lặng và cầu nguyện mật thiết với Chúa ta mới biết rõ căn cốt của đời ta.

Phải chăng đó chính là tâm tình ăn chay thật sự mà Chúa mời gọi chúng ta hơn là chuyện ăn chay bên ngoài, ăn chay không ăn thịt và kiêng khem bớt ăn uống. Xin Chúa cho ta chân thành ăn chay và ăn chay một cách chân thành với Chúa như lòng Chúa mong muốn.

Huệ Minh

[VỀ MỤC LỤC](#)

TẠI SAO PHẢI SÁM HỐI ĐỂ ĐƯỢC CỨU RỒI ?

Hỏi : xin cha giải thích lời Chúa Giêsu nói sau đây:

“... **Anh em hãy sám hối và tin vào Tin Mừng.**”(Mc 1: 15)

Trả lời :

Chúa Giêsu xuống trần gian làm Con Người để thi hành Chương Trình cứu chuộc nhân loại của Chúa Cha, Đấng đã tạo dựng con người có lý trí và ý muốn tự do (free will) và tôn trọng cho con người sử dụng hai quà tặng đặc biệt này để hoặc chọn yêu mến Chúa hay khước từ Người để sống theo thế gian đối nghịch với Chúa là Chân Thiện Mỹ tuyệt đối.

Chính vì con người có lý trí để nhận biết có Đấng Tạo Hóa đã tạo dựng muôn loài muôn vật hữu hình và vô hình – đặc biệt tạo dựng con người có nam có nữ - nên việc chọn Chúa và sống theo đường lối của Người mới có giá trị cứu rỗi.

Chính vì con người có tự do chọn lựa nên **“tội lỗi mới xâm nhập trần gian và tội lỗi gây nên sự chết”** (Rm 8:12), vì con người đã chọn sống theo ý riêng của mình thay vì vâng phục Thiên Chúa để làm điều đẹp lòng Người.

Cụ thể, cứ nhìn vào thực trạng sống của con người ở khắp nơi ngày nay, ta có thể nhận diện ai đang chọn sống theo đường lối của Chúa và ai đang chọn sống theo ý riêng mình để sống theo thế gian, theo **“văn hóa của sự chết”** và theo hướng dẫn của ma quỷ, địch thù của chúng ta ví được như **“ sự tử đói đang rào quanh tim mỗi căn xé.”** (1 Pr 5: 8)

Vì con người có ý muốn tự do mà Thiên Chúa luôn tôn trọng cho con người sử dụng nên vấn đề luân lý và thưởng phạt mới được đặt ra cho riêng con người mà thôi. Và cũng vì con người sử dụng tự do để làm điều trái nghịch với ý muốn của Chúa, tức phạm tội, chống lại Chúa là Đấng trọn tốt trọn lành, nên Chúa Cứu Thế Giêsu đã vâng phục Chúa Cha, xuống trần gian làm Con Người để **“hiến mạng sống mình làm giá chuộc cho muôn người.”** (Mc 10: 45)

Nhưng cho được hưởng công nghiệp cứu chuộc của Chúa, con người phải nhìn nhận tội lỗi của mình và sám hối ăn năn để xin Chúa tha thứ, vì Thiên Chúa, Cha chúng ta, Đấng ngự trên trời **“ chẳng vui gì khi kẻ gian ác phải chết, nhưng vui khi nó thay đổi đường lối để được sống.”** (Ed 33: 11)

Được sống ở đây có nghĩa là được chiêm ngưỡng Thánh Nhan Chúa là nguồn vui và hạnh phúc của các Thánh và các Thiên thần trên Thiên Quốc.

Ngược lại, phải chết có nghĩa là phải xa lìa Chúa đời đời ở nơi gọi là hỏa ngục, là chỗ dành riêng cho những kẻ đã hoàn toàn khước từ tình yêu của Chúa và không hề ăn năn sám hối để xin Chúa thứ tha mọi tội lỗi đã phạm vì tự do chọn lựa và cũng vì yêu đuối con người.

Chúa rất ghét mọi tội lỗi vì tội xúc phạm đến bản chất yêu thương, nhân từ công bình và thánh thiện của Người. Nhưng Chúa lại yêu thương kẻ có tội biết hối lỗi và xin Người tha thứ. Chúa Giê-su đến trần gian cũng vì tội lỗi của loài người đáng phải phạt, nhưng Thiên Chúa đã tha thứ nhờ công nghiệp cứu chuộc vô giá của Chúa Giê-su-Kitô, Đấng đã hy sinh chịu mọi đau khổ và chết cho **“muôn người được cứu chuộc.” (Mt 20:28)**

Tuy nhiên, Chúa không tiêu diệt hết mọi căn nguyên tội lỗi còn tồn tại nơi bản tính con người để cho chúng ta phải chiến đấu chống lại nếu muốn được cứu rỗi để vào Nước Trời.

Nhưng công nghiệp cứu chuộc của Chúa Giê-su không phải là cái “passport” để cho người ta sử dụng đi du lịch và ăn chơi du hí ở các nơi tội lỗi trên thế giới. Cũng không phải là bằng lái xe (drive license) cho người muốn lái xe ở Mỹ. Có bằng lái để được phép lái xe thôi. Nhưng nếu không lái đúng theo luật lưu thông để cứ chạy ẩu, chạy nhanh quá tốc độ cho phép, nhất là vượt đèn đỏ thì sẽ bị phạt nặng và có thể bị rút bằng lái, nếu vi phạm nhiều lần.

Như thế, có bằng lái xe không loại trừ nguy cơ bị phạt và rút bằng lái, nếu lái ẩu, không tuân theo luật lệ lưu thông.

Cũng vậy, tình thương và công nghiệp cứu chuộc vô giá của Chúa Kitô không loại trừ khả năng bị luận phạt và mất ơn cứu độ, nếu không cộng tác với ơn này bằng quyết tâm sống theo đường lối của Chúa và xa tránh mọi tội lỗi; vì chỉ có tội mới ngăn cách con người với Thiên Chúa là Đấng đầy lòng thương xót nhưng ghét mọi tội lỗi, vì tội đi ngược lại bản chất yêu thương, công bình và thánh thiện của Người.

Thử hỏi những kẻ đang giết người, giết trẻ nữ ở Trung cộng và Ấn độ, đang chặt đầu con tin (hostages) để đòi tiền chuộc mang của quân khủng bố hồi giáo quá khích, đặc biệt là bọn buôn người, bắt cóc trẻ nữ để bán cho bọn tú bà ma cô cung cấp cho những kẻ vô luân vô đạo đang đi tìm thú dâm ô và ấu dâm (child prostitution) rất khốn nạn và tội lỗi, thì làm sao những người này có thể được cứu độ và hưởng tình thương của Thiên Chúa, nếu họ cứ tiếp tục đi sâu vào con đường tội lỗi mà không biết ăn năn sám hối kịp thời để xin tha thứ?

Trong thời Cựu Ước, Thiên Chúa đã dùng hình phạt đại hồng thủy (deluge) (St 6-8) để tiêu diệt mọi người và mọi sinh vật trên địa cầu, trừ gia đình ông No-e và các sinh vật được ông đem lên tàu trước khi mưa tuôn đổ xuống suốt 40 đêm ngày và cuốn đi vào lòng đại dương tất cả người và sinh vật trên mặt đất. Chúa đánh phạt như vậy, vì con người quá tội lỗi và không biết sám hối để xin thứ tha. Lại nữa, Chúa cũng cho lửa từ trời xuống thiêu rụi hai thành Sô-

dôm và Go-mo-ra , vì ông Abraham không tìm được người nào công chính để xin Chúa tha chết cho dân tội lỗi ở các thành đó.(St 19)

Như thế đủ cho thấy là nếu con người cứ phạm tội mà không hề biết ăn năn sám hối để xin Chúa thứ tha, thì có thể sẽ phải bị trừng phạt ngay từ đời này và đời sau, vì tội lỗi và ngoan cố không chịu từ bỏ những sự dữ đã và đang làm.

Thiên Chúa giàu tình thương và nhân hậu, nhưng lại ghét mọi tội lỗi .Vì thế, nếu con người không biết sám hối- tức là nhìn nhận tội lỗi của mình- và xin tha thứ thì công nghiệp cứu chuộc của Chúa Kitô sẽ trở nên vô ích cho những người đó. Chúa chết một lần cho tội lỗi của con người, nhưng con người phải đoạn tuyệt với tội lỗi thì mới được hưởng công cứu chuộc của Chúa để sống hạnh phúc đời đời với Chúa trên Nước Trời mai sau.

Nói khác đi, không thể lấy cố Chúa nhân từ, hay tha thứ để cứ tự do sống theo ý mình , ngoan cố phạm tội, và không hề biết ăn năn sám hối để xin Chúa thứ tha, thì công nghiệp cứu chuộc vô giá của Chúa Kitô sẽ trở nên vô ích cho những ai sống như vậy, và tình thương bao la của Thiên Chúa cũng không bao che cho họ khỏi hư mất đời đời vì thiếu thiện chí cộng tác với tình thương và ơn cứu độ của Chúa.

Đó là lý do tại sao Chúa Giê su đã nói với những người đến hỏi Chúa xem có phải mấy người bị Tổng Trấn Phi-la-tô giết chết và mười tám người khác bị thác Si-ô –e đổ xuống đê chết có phải vì họ tội lỗi hơn những người khác hay không , Chúa đã trả lời họ như sau :

“ Tôi nói cho các ông biết: không phải thế đâu. Nhưng nếu các ông không chịu sám hối thì các ông cũng sẽ chết hết y như vậy.” (Lc 13: 5)

Sám hối có nghĩa là thành thật nhìn nhận tội lỗi của mình đã mắc phạm và quyết tâm chừa bỏ. Có quyết tâm như vậy thì Chúa sẽ vui mừng để tha thứ , vì tình thương thứ tha của Chúa chỉ áp dụng cho những ai thực tâm yếu mến Người và có thiện chí muốn xa tránh tội lỗi.

Nghĩa là , chỉ những ai tội lỗi mà không chịu nhận biết việc sai trái hay sự dữ mình làm , thì sẽ không được hưởng lòng khoan dung tha thứ của Chúa. Công nghiệp cứu chuộc vô giá của Chúa Kitô cũng không tự động áp dụng cho hết mọi người mà không đòi hỏi sự cộng tác nào của con người qua nỗ lực đoạn tuyệt với tội lỗi và bước đi theo Chúa Kitô là **“ con Đường, là Sự Thật và là sự Sống.”** (Ga 14: 6).

Sở dĩ Chúa đòi thiện chí cộng tác , vì Chúa còn phải tôn trọng tự do chọn lựa của con người. Nếu người ta chọn sống theo thế gian, theo cảm dỗ của ma quỷ, theo hướng chiều của bản năng xấu, thay vì chọn Chúa để sống theo đường lối của Người , thì Chúa sẽ không can thiệp và để mặc cho con người sống và lãnh chịu mọi hậu quả của tự do chọn lựa đó..Mặt

khác, nếu cứ phạm tội và không còn tin tưởng gì nơi lòng thương xót của Chúa để xin tha thứ, thì lại mắc thêm tội phạm đến Chúa Thánh Thần, tức tội chối bỏ tình thương tha thứ của Thiên Chúa, là Cha nhân từ đầy lòng xót thương, nhưng con người phải tin tưởng chạy đến xin Người thứ tha mọi tội lỗi đã phạm vì yếu đuối con người, vì gương xấu của thế gian và nhất là vì ma quỷ cám dỗ ngày đêm..

Tóm lại, là con người sống trên trần gian và trong xác phàm có ngày phải chết đi này, không ai có thể tránh được những khuyết điểm, tội lỗi nặng nhẹ. Nhưng điều quan trọng là nhận biết mình có tội và ăn năn thống hối để xin Chúa thứ tha. Tội lỗi dù lớn lao đến đâu thì Chúa vẫn tha thứ được, nếu kẻ có tội thực lòng sám hối và xin Chúa thứ tha. Như vậy, ai cũng phải sám hối vì không ai có thể nói mình vô tội như Thánh Gio-an Tông Đồ đã dạy sau đây:

“ Nếu chúng ta nói là chúng ta không có tội

Chúng ta tự lừa dối mình

Và sự thật không ở trong chúng ta

Nếu chúng ta thú nhận tội lỗi

Thiên Chúa là Đấng trung thành và công chính

Sẽ tha tội cho chúng ta

Và sẽ thanh tẩy chúng ta sạch mọi điều bất chính” (1 Ga 1: 8-9)

Chúng ta đang sống trong mùa chay là thời điểm thích hợp cho mọi người tín hữu sám hối để nhận biết tội lỗi của mình và xin Chúa tha thứ mọi làm lỗi vì yếu đuối con người. Chắc chắn Chúa sẽ tha thứ và ban ơn nâng đỡ để giúp ta trở nên hoàn hảo hơn.

Đó là lý do vì sao Chúa Giê su đã dạy phải “ **sám hối và Tin vào Tin Mừng**”, nghĩa là phải ăn năn chừa tội và sống những gì Chúa đã dạy về mến Chúa và yêu người, cũng như phải xa tránh tội lỗi và mọi cách sống đi ngược lại với Tin Mừng cứu độ mà Chúa đã rao giảng và trả giá bằng chính mạng sống mình cho “ **muôn người được cứu độ.**” (Mt 20: 28)

Ước mong giải thích trên đây thỏa mãn câu hỏi đặt ra..

Lm Phanxicô Xaviê Ngô Tôn Huấn

[VỀ MỤC LỤC](#)

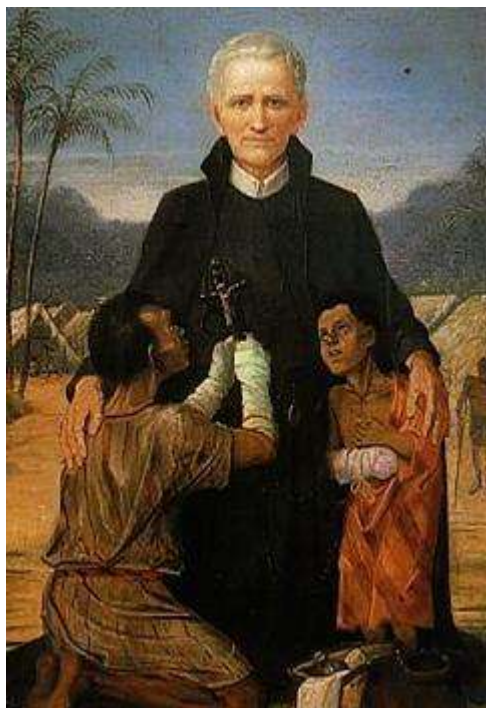
TIẾNG AI GỌI MỜI

Trong mấy ngày qua tôi có dịp tiếp xúc với một chuyên viên về gỗ, anh còn rất trẻ nhưng lặn lội trong nghề gỗ “từ trong nôi”. Qua anh tôi học được nhiều điều, những tiến bộ trong công nghệ sấy và tẩm gỗ, tôi lạ lẫm và say mê nghe anh nói, kiến thức tôi có được khi ngồi trên ghế nhà trường từ hơn 40 năm trước về công nghệ gỗ bỗng bị anh bỏ xa tấp tít mù khơi. Tôi như bị choáng ngợp khi được anh mời vào thăm xưởng gỗ của anh, đi mỗi chân và khá mệt vì leo trèo qua các súc gỗ to vạm vỡ đường kính có đến trên dưới 2 mét. Cái lò sấy gỗ to đùng như một công xưởng lớn mà chúng ta chỉ thấy qua các hình ảnh ở các khu công nghiệp nước ngoài.

Anh giới thiệu với tôi về tính năng của một vài loại gỗ, tính cơ lý thể hiện qua độ dai, độ giòn, tính hóa học thể hiện qua khả năng chống mối mọt, tính cấu tạo thể hiện qua độ rỗng của thớ gỗ, và với các công cụ kỹ thuật anh đo độ ẩm trên từng súc gỗ đã sấy, kéo dài qua thời gian... Anh nói về Phượng tím Châu Phi, anh phân biệt Lim Lào, Lim Indonesia, Lim Châu Phi khác nhau thế nào, ảnh hưởng của núi lửa trên các tính năng của gỗ ra sao, tại sao Lim Châu Phi lại tốt hơn Lim Indonesia... Anh tiếp tục nói về các loại gỗ ưu việt từ rừng Amazone, Surinam, những chuyến hàng chuyển về từ những nơi xa lạ.

Ngồi nghe anh nói tôi bị cuốn hút vào một thế giới khoa học kỹ thuật đầy hấp dẫn, những tiếng trống bập bùng vang vang trong các cánh rừng Châu Phi, những cánh rừng Nam Mỹ bạt ngàn gỗ ẩn hiện trong mắt tôi. Những người anh em da đen. da đỏ cao lòng không nhảy múa trong trái tim tôi. Từ lâu rồi tôi biết về một con người, một người anh em của chúng tôi dấn thân và phục vụ trong những rừng già âm u ấy. Chân Phúc Phêrô Donders, DCCT.

Chân Phúc Phêrô Donders sinh tại Hà Lan năm 1809. Năm 1841 ngài thụ phong Linh Mục, ngay năm sau, 1842 ngài sang Surinam thuộc Nam Mỹ để thi hành sứ vụ. Từ công việc làm tuyên úy cho người da trắng, cảm thương tình trạng nô lệ của người da đỏ, ngài đứng về phía người bản địa rồi trở thành kẻ thù của chính người đồng hương da trắng. Công cuộc đấu tranh cho người da đỏ bị bóc lột đẩy ngài ngày một xa dần phố thị để đi mãi vào rừng sâu. Mười năm cuối đời ngài sống trong một khu rừng quy tụ những người bản địa bị bệnh phong cùi, ngài yêu thương phục vụ họ và ngài đã qua đời tại đó ngày 14 tháng 1 năm 1887, Batavia là địa danh cuối cùng trong đời ngài.

Phêrô Donders đã không chọn cho mình sự sung sướng, chảnh êm nệm ấm, Phêrô Donders đã không tìm cho mình sự an toàn cá nhân và sự thăng tiến phẩm trật, nhưng Tin Mừng đã thôi thúc và đầy Phêrô Donders về phía người bị bóc lột, người bị coi khinh, người bị ruồng rẫy. Hẳn rằng ngài đã bị dẫn dắt rất nhiều khi chọn lựa

hướng dẫn thân này, ngài phải vượt chính cá nhân mình và vượt qua cả những cản ngại của anh em cùng là Giáo Sĩ, vượt qua cả những âu lo, những ngăn cản “vì sự an toàn” của ngài và của anh em khác, vì công cuộc của Giáo Hội, vì sự nghiệp của người da trắng... Chắc hẳn ngài đã bắn khoăn rất nhiều khi đã từ những sinh hoạt khá tiện nghi để đi dần vào rừng sâu, lang thang cùng những con người bị bách hại.

Phêrô Donders đã chọn Tin Mừng để dẫn thân chứ không chọn công việc để hoạt động, và vì Tin Mừng gắn chặt với người nghèo, người bị bỏ rơi nên Donders không còn con đường nào khác ngoài con đường “theo chân” người bị bỏ rơi người nghèo mà sống. Thật cụ thể thiết thực, không lý thuyết suông, không hô khẩu hiệu, không nói thuộc lòng những câu văn hoa mỹ để lòa bịp người nghe, ru ngủ người nghe, Donders dẫn thân thức sự và chấp nhận thập giá trong cuộc đời mình.

Chuyến “xuất hành” của Donders vào rừng sâu là chuyến xuất hành theo chân chuyến “xuất hành” của An Phong vào Scala. Nhìn vào lịch sử của Dòng Chúa Cứu Thế, từng chuyến xuất hành về phía người nghèo được lập đi lập lại và tiếp nối nơi từng vị Thánh thích ứng với từng thời kỳ khác nhau, nhưng dù ở bất cứ thời kỳ nào, người nghèo và người bị bỏ rơi hơn cả vẫn luôn là điểm đến của những chuyến xuất hành mang tên An Phong.

Lm. VĨNH SANG, DCCT

[VỀ MỤC LỤC](#)

QUYẾT ĐỊNH HIẾM CÓ

Một buổi chiều Chúa Nhật, Dũng – 45 tuổi – làm một quyết định hiếm có, một quyết định người ta thường sẽ không làm. Nhưng nó hóa ra lại là một điều tốt không những cho anh mà còn cho cả gia đình anh nữa. Ta tự hỏi chuyện gì đang diễn ra với anh và điều gì làm anh có quyết định như thế. À, đó là một điều quan trọng nhưng nhìn bên ngoài không có gì đặc biệt!

Chúa Nhật hôm ấy, Dũng không thể ngủ nướng được như đã dự tính. Anh vẫn bị mệt vì chứng mất ngủ. Anh đành ra khỏi giường sớm để uống cà phê. Cà phê xong, anh cảm thấy chán nhưng lại không muốn làm gì cả. Mới có 7 giờ thôi.

Ngoài trời đang có tuyết rơi nên phố xá lặng lẽ lắm. Các cửa tiệm vẫn còn đóng im ỉm. Đối với nhà hàng thì còn quá sớm. Chỉ có một nơi mở cửa lúc này là ngôi thánh đường nhỏ cuối phố. Ừ, cũng lâu rồi anh không đi Lễ, một phần vì công việc một phần vì làm biếng. Không biết vì lý do nào đó, anh quyết định đi nhà thờ hôm ấy, có thể vì muốn tránh cái chán và hít thở một chút không khí trong lành buổi ban mai. Dũng nhẹ nhàng thay quần áo và khẽ khàng rời nhà kéo gia đình bị đánh thức.

Khi đến nhà thờ thì anh phát hiện ra đó là Chúa Nhật thứ nhất mùa Chay, tức là anh đã bỏ sót Lễ Tro cách đó bốn ngày. Anh cảm thấy hơi hối hận về điều ấy và muốn làm gì đó để bù lại. Vì thế, anh quyết định sẽ tập trung hơn trong nhà thờ lần này. Vì tập trung nên anh nhận ra rằng có nhiều điều anh đã không lưu ý kĩ trước đây. Đến lúc công bố Tin Mừng, vị linh mục đọc một đoạn ngắn từ Phúc Âm theo thánh Mác-cô:

“Thần Khí liền đẩy Người vào hoang địa. Người ở trong hoang địa bốn mươi ngày, chịu Xatan cám dỗ, sống giữa các dã thú, và có các thiên thần hầu hạ Người.” (Mc 1:12-13)

Chính đoạn văn ngắn này là điều quan trọng nhưng nhìn bên ngoài không có gì đặc biệt, điều đã làm cho anh thực hiện quyết định hiếm có của mình. Anh tự nhủ: “Thầy Giêsu chắc hẳn hiểu biết mọi chuyện hơn mình nhiều. Thầy đã làm điều ấy. Tại sao tôi lại không bắt chước Thầy làm thử xem sao chứ? Biết đâu sẽ có ích cho đời tôi?”

Dững suy gẫm thêm một chút và đây là quyết định của anh: **theo Thầy vào hoang địa**. Vì rất bận rộn, anh cần phải thực tế: anh lên kế hoạch đi vào và ở lại trong hoang địa chỉ **10 phút** mỗi ngày. Ta nên ghi nhận ngay từ đầu rằng Dững sống ở một thành phố quá tải, một tác đất trống cũng chẳng còn. Người ta phải xây các dãy nhà chung cư để có chỗ sinh sống. Bởi thế, hoang địa của Dững không phải là một nơi hoang dã như hoang địa tự nhiên. Hoang địa này phải được sáng tạo ra một cách khôn ngoan. Cách nào đây?

Có nhiều cách. Chẳng hạn, anh dậy sớm hơn bình thường một chút để thường thức không khí trong lành và sự yên tĩnh buổi ban mai; anh dành 10 phút để tâm sự với Chúa về những gì mình sẽ làm và xin Người hướng dẫn; sau bữa trưa, anh dành 10 phút ngồi tĩnh lặng nghỉ ngơi đôi mắt và làm mới lại tâm trí trước khi tiếp tục làm việc; vào buổi tối, anh không vội bật máy vi tính lên như thói quen trước đây để có thời gian cho vợ con cũng như cho bản thân một dịp để xét lại ngày sống; khi có bất hòa với ai, anh cho bản thân ít là 10 phút để cầu nguyện và suy nghĩ, vân vân...

Dững nhận thấy rằng thời gian trong hoang địa này tuy ngắn ngủi nhưng rất bổ ích. Anh gạt hái nhiều khôn ngoan và sức mạnh. Ở đây, ta chỉ nói đến ba kinh nghiệm quý báu anh có được khi chiêm ngắm Thầy Giêsu trong hoang địa thôi nhé: cám dỗ, các dã thú và các thiên thần.

Thứ nhất, về cám dỗ: Dững nhận ra có nhiều cám dỗ anh bị sa vào mà không biết. Hậu quả là anh làm tổn thương người xung quanh một cách vô ý. Vô ý nhưng dù sao thì họ vẫn bị tổn thương. Hơn nữa, anh nhận biết rằng cám dỗ là một ảo ảnh. Nó sẽ không có bất cứ sức mạnh kiểm soát nào trên anh nếu anh không đồng thuận theo nó. Ngoài ra, khi đối diện với cám dỗ trong hoang địa, Dững thấy rằng nó có thể cho anh những cơ hội rất lớn để chứng tỏ tình yêu của mình dành cho Chúa và cho những người thân yêu qua lựa chọn vị tha của anh.

Thứ hai, về các dã thú: Dũng bị sốc khi hoang địa 10 phút này giúp anh nhận ra rằng có nhiều dã thú trong đời anh quá. Chúng đã ở đó cản phá hạnh phúc của anh mà anh không hay biết. Chẳng hạn con dã thú của tức giận nhai nuốt sự kiên nhẫn của anh. Con dã thú của ghen tị làm hư hại lòng quảng đại nơi anh. Con dã thú của tự kiêu bịt đôi tai anh lại. Con dã thú của sợ hãi hủy hoại sự tự tin. Con dã thú của dục vọng ngăn cản anh sống tôn trọng. Con dã thú của khuynh hướng cầu toàn tấn công bình an nội tâm của anh, vân vân.

Thứ ba, về các thiên thần: Nếu Dũng đã không nhận ra sự có mặt của nhiều con dã thú, anh cũng chẳng nhận ra những thiên thần trong đời mình. Hậu quả là anh đã xem thường họ, tệ hơn nữa anh còn vô ơn với họ. Ví dụ, thiên thần giữ nhà anh sạch sẽ chưa bao giờ nhận được một lời cảm ơn từ anh; thiên thần nấu nướng cho anh với thật nhiều tâm huyết chẳng được đánh giá cao; thiên thần đưa đón con anh đi học mỗi ngày chưa bao giờ được mời đi ăn một bữa ở ngoài tiệm; các thiên thần nhỏ dạy anh những giá trị của chân thực và hồn nhiên chưa bao giờ được tôn trọng đúng mức, vân vân. Trong hoang địa 10 phút này, Dũng bắt đầu hiểu mình cần làm gì để đáp lại tình yêu thương đã lãnh nhận từ các thiên thần của anh và cách thức diễn tả tốt hơn nữa sự trân trọng anh dành cho họ.

Dũng đã thay đổi tốt hơn.

Gần đây, anh chia sẻ kinh nghiệm này với gia đình mình và mời họ cùng vào hoang địa với anh. Thấy Dũng trở nên tốt như vậy, vợ con anh muốn trải nghiệm thử.

Còn chúng ta, có nên thử trải nghiệm một lần không bạn nhỉ?

Joseph Viet, O.Carm.

[190A+V215]

Đọc bằng tiếng Anh trong blog: <https://only3minutes.wordpress.com/rare-decision/>

VỀ MỤC LỤC

CON SẼ TRỞ VỀ

Hàng năm, cứ đến thứ tư Lễ Tro, cũng là ngày mở đầu cho mùa chay thánh là các ca đoàn trong các nhà thờ thường vang lên những điệp khúc “Hãy trở về với Ta nối kết tình cách xa bao năm qua...”, “Hãy thật lòng trở về với Chúa... “ Hãy trở về với Chúa nhân từ...” “Con nay trở về, trở về cùng Chúa, Chúa ơi. Con nay trở về lòng sâu thống hối khôn nguôi...” v.v...

Vâng, bài hát “Con Sẽ Trở Về” như là một lời thưa từ cõi lòng với tâm tình chân thành và khiêm tốn. Con sẽ trở về bên Cha, nơi mà từ đó con đã ra đi “*Cho con sinh ra trong ngàn người rồi Cha sẽ gọi con đi...*”. Thật vậy, vào đời là một cuộc ra đi. Đi đâu ? Đi tìm gì ? Cách thức đi như thế nào ?..., còn tùy thuộc vào sự tự do của mỗi cá nhân. Nhưng với tôi, dù đi đâu hay tìm gì thì tôi cũng cần phải đi cho hết cuộc đời này, dù thời gian ngắn dài, dù tuổi thọ gần xa, tôi cũng phải đi. Và cuối cùng của chuyến đi là tôi lại quay trở về nơi xuất phát, “*con sẽ trở về*” bên Cha.

Khi nói về cuộc sống của con người từ khi sinh ra cho đến lúc chết đi, để chỉ sự trọn vẹn. Ít khi người Việt Nam dùng cụm từ “*trọn đời*” người, nhưng lại rất thường dùng cụm từ “*một đời*” người. “*Này một đời của người tôi tớ, một đời trung kiên theo Chúa đến hơi thở cuối cùng, đây một đời thuộc trọn về Chúa, một đời dâng lên hy lễ tình yêu...*”.

Trong tiếng Việt Nam và văn hóa của người Việt Nam, “*một*” cũng có nghĩa là ít, ít đối lập với nhiều, số ít đối lập số nhiều. Chẳng hạn như, “*một*” trong “*có một không hai*” nghĩa là hiếm có, ít có; trong “*một cây làm chẳng nên non*” nghĩa là ít, không đủ, không trọn vẹn... Nhưng “*một*” trong văn hóa Việt Nam cũng có nghĩa là trọn vẹn, chẳng hạn: “*một đời người*” là trọn cả cuộc đời, “*một khối tình*” là tình trăm năm, là trọn vẹn, “*một chân trời*” là rộng lớn, bao hàm... “*một niềm vui*”, “*một cay đắng*”, “*một đại khờ*” và “*một tôi*”... có thể hiểu là trọn vẹn, không thể hiểu theo nghĩa số đếm của toán học. Bởi vì “*tình yêu, hạnh phúc, niềm vui, cay đắng, đại khờ, chân trời...*” không thể cân đo đong đếm được mà phải “*cảm*” để “*nếm*”, để “*nhận biết*”, để “*hiểu*” vị ngọt của hạnh phúc và vị đắng của khổ đau qua kinh nghiệm sống ; kinh nghiệm ấy trưởng thành theo tuổi tác, theo thời gian...

Phát xuất từ Ba Ngôi, Thiên Chúa đã gởi con của Ngài là Ngôi Hai vào nhân gian làm người, rồi lên đường rao giảng Tin Mừng, chịu khổ hình, chịu chết và cuối cùng của chuyến đi, Đức Giêsu lại trở về bên Thiên Chúa Cha. Có ra đi, mới có quay về, ra đi là khởi điểm cho ngày trở về, đó là định luật muôn đời bất biến, Đức Giêsu cũng không nằm ngoài định luật ấy.

Nếu Đức Giêsu trở về bên Cha với một thân hình tan nát, lem luốc vì nhân loại, theo cách nhìn của tôi, thì trong dụ ngôn “*người con hoang đàng*”, người con thứ là hình ảnh rõ nét nhất. Nếu hôm nay, tôi phải trở về bên Cha, thì thân xác của tôi cũng lấm lem bởi bụi trần, bởi những cuộc kiếm tìm không chân lý, bởi sự mệt mỏi của đam mê, bởi những thứ mà tôi cảm nghiệm là không có hạnh phúc. Nhưng tôi tin rằng, cũng như Đức Giêsu, cũng như người con thứ, một khi chịu quay trở về thì tình yêu của con là trọn vẹn và đó là điều mà Cha cần.

Có ra đi mới có quay về, người con cả trong dụ ngôn cùng tên, không ra đi nên không cảm nghiệm được sự quay về, không cảm nghiệm được hạnh phúc của sự tự do khi quyết định ra đi, không cảm nghiệm được sự nghiệt ngã khi quyết định quay về và lại càng không cảm nghiệm được tình yêu của sự tha thứ.

Cảm nghiệm về Thiên Chúa và trước khi trở thành bài hát để cho ca đoàn, cho người khác hát, thì tôi đã tự sáng tác cho chính mình, đã ấp ủ, đã sống, đã thấu hiểu những điều mình muốn chia sẻ trong tác phẩm.

“Giêsu! Giêsu ơi! Con quyết trở về, lỗi lầm ngày qua, nguyện xin thứ tha và ban cho con tình thương hải hà. Giêsu! Giêsu ơi! Con sẽ quay bước trở về, quyết tâm từ bỏ đam mê, ăn năn thống hối. Tìm về Thiên Chúa tình yêu”.

Nếu cuộc ra đi của người con thứ mà cuối cùng tìm được hạnh phúc thật sự, thì còn lâu mới có chuyện quay trở về. Nếu không tin vào tình yêu của Thiên Chúa Cha, thì Đức Giêsu đã không lên Giêrusalem để chịu chết mà chắc hẳn sẽ thua cuộc ngay khi chịu ma quỷ cám dỗ. Tôi cũng vậy, nếu đã tìm được niềm vui và hạnh phúc ngoài Thiên Chúa, thì chắc hẳn đã không thốt lên những lời van xin tha thiết như trên, nếu tìm được cái gì khác có giá trị hơn Thiên Chúa, thì đã không tìm về Thiên Chúa.

Ngục lặn trong thân phận làm người, tôi đã hiểu được “không có con đường nào khác, không có sự chọn lựa nào khác ngoài Thiên Chúa”, cùng đích của tôi vẫn là Thiên Chúa, chọn lựa cuối cùng của tôi vẫn là Thiên Chúa.

Khi suy tư và tìm chất liệu để sáng tác ca khúc Con Sẽ Trở Về, ít nhiều giúp tôi ý thức hơn về sự ra đi của tôi : ra đi phục vụ, tôi tìm thấy tha nhân ; nơi tha nhân, tôi hoàn thiện con người của tôi hơn ; nơi tha nhân, tôi học được bài học yêu thương, phục vụ quên mình bằng cách nào, dù rằng những bài học ấy đã nhiều lần khiến tôi phải trả giá bằng nước mắt, bằng sự hy sinh, bằng cả cuộc đời của tôi.

Giúp tôi nhận thức hơn sự trở về của chính tôi, trở về với căn nhà nội tâm để tôi nhìn lại tôi, nơi đây bao lần tôi đã ra đi vì sự lôi cuốn của cuộc sống, vì những đam mê trần thế và vì thế đã nhiều lần tôi quên lối về. Trở về để sửa chữa, để tu chỉnh lại, trang hoàng lại như lúc ban đầu trong ngày tôi nhận lãnh bí tích rửa tội.

Giúp tôi tìm lại chính mình trong mối tương quan với Thiên Chúa, tôi ý thức rằng Thiên Chúa lúc nào cũng ở bên cạnh tôi, Ngài đi vào tâm hồn tôi những bước lặng lẽ, nhưng đôi khi những bước chân của tôi và nhịp sống xung quanh cuộc đời tôi ồn ào hơn, hấp dẫn hơn, làm cho những bước chân của Thiên Chúa trở nên nhàm chán. Trở về để xin lỗi, để ca ngợi, để tạ ơn... vì Ngài đã tác tạo nên tôi cách hoàn hảo, đã yêu thương tôi và đã gọi tôi vào trong cuộc đời này, cũng chính nơi đây, tôi cảm nghiệm được thân phận làm người của tôi, có biết bao những kỷ niệm vui buồn, cảm nếm được sự ngọt ngào của hạnh phúc, xót xa của khổ đau... Và cũng chính nơi đây, đã tạo cho tôi có biết bao cơ hội để tôi thực hiện được những ước mơ, những hoài bão của đời mình là : sống tốt, sống đẹp và ý nghĩa, là sự nghiệp, là tình yêu, là cho đi, là tha thứ và ủi an...

Cuối cùng, giúp tôi ý thức hơn sự trở về chung cuộc, ngày tôi ra khỏi trần gian này, ngày tôi sẽ rời bỏ tất cả những thứ mà cả cuộc đời tôi tìm kiếm, trở về với hai bàn tay trắng, với thân phận lấm lem vì bụi trần... Với thân phận đó, tôi chẳng còn gì ngoài tiếng : Thừa Cha “CON ĐÃ TRỞ VỀ”

Nhạc Sĩ Văn Duy Tùng xin trân trọng giới thiệu:

[Slideshow Con Sẽ Trở Về](#)

<https://www.youtube.com/watch?v=b0gaEpYlqcY>

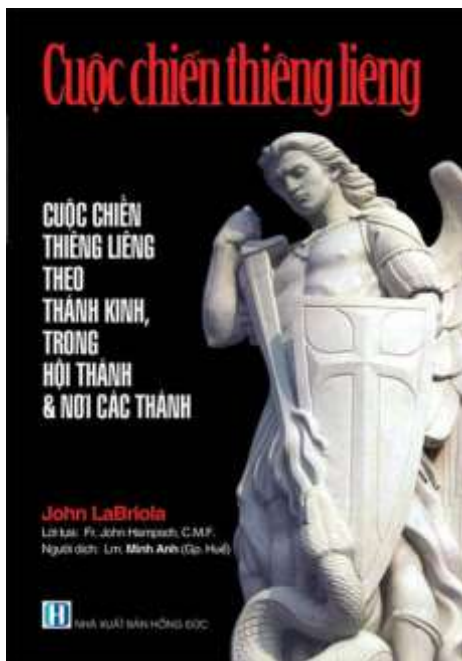
Văn Duy Tùng

VỀ MỤC LỤC

HUẤN LUYỆN TÁC CHIẾN CĂN BẢN - KỸ LUẬT ĐÀU QUÂN

CUỘC CHIẾN THIÊN LIÊNG THEO THÁNH KINH, TRONG HỘI THÁNH & NƠI CÁC THÁNH - ONWARD CATHOLIC SOLDIER

(tiếp theo)

Phần II

HUẤN LUYỆN TÁC CHIẾN CĂN BẢN

□

Xin đừng để chúng con sa chước cám dỗ, nhưng cứu chúng con cho khỏi sự dữ, Amen (Mt 6, 13).

Chiến đấu thiêng liêng là cơn bão của bất cứ đời sống Kitô hữu nào chứ không chỉ dành cho những ai thừa nhận nó. Thật vậy, chính hành vi trở thành Kitô hữu đã tạo nên mối thù truyền kiếp giữa bạn và ma quỷ.

Cuộc chiến thiêng liêng không thể thiếu đó kéo theo việc liên li chiến đấu mỗi ngày để chống lại thế gian, ma quỷ và xác thịt. Nó bao gồm cả những tư tưởng, lời nói và việc làm vốn xứng hợp với mọi tín hữu. Những cuộc chiến, nỗi sợ hãi, cám dỗ, thử thách... vốn là một phần kinh nghiệm của con người, làm nên tất cả những gì được gọi là cuộc chiến thiêng

liêng thông thường.

Bạn chọn phụng sự Thiên Chúa hoặc phụng sự ma quỷ. Không còn chọn lựa nào khác; chọn lựa này luôn ở trước mặt bạn. Bạn có thể chọn Đức Kitô và vương quốc vĩnh cửu của Ngài hoặc chọn Satan và vương quốc địa ngục của nó.

Các chương sau đây sẽ trình bày chi tiết những cách thức tốt nhất để bạn canh chừng và bảo vệ chính mình khỏi sa vào cạm bẫy của Satan vốn dẫn đến những chọn lựa sai lầm.

Kitô giáo là một cuộc chiến và Kitô hữu là những chiến sĩ thiêng liêng (Thánh Robert Southwell).

Chúa trương cờ hiệu để chúng ta canh gác doanh trại, Người dựng chòi tháp hầu chúng ta có thể thấy rõ và ngăn ngừa kẻ thù sự sống đời đời của mình. Kèn hiệu từ trời của Đức Kitô giục giã người lính xông pha trận mạc (Thánh Augustinô).

Kitô hữu chỉ có thể là tôi tớ Đức Kitô hay tôi tớ ma quỷ (Thánh Louis Monfort).

Thế giới hôm nay và thế giới mai ngày là thù địch của nhau. Vì thế, không thể kết bạn với cả hai, chúng ta phải quyết định sẽ từ bỏ thế giới nào và yêu thích thế giới nào (Thánh Giáo Hoàng Clément I).

Chương 12

KỶ LUẬT ĐẦU QUÂN

Thức ăn đặc thì dành cho những người đã trưởng thành, những người nhờ thực hành mà rèn luyện được khả năng phân biệt điều lành điều dữ (Dt 5, 14).

Trong quân trường, các tân binh trở thành những người người lính. Cũng ở đó, họ được dạy cách hoàn thành những nhiệm vụ. Chỉ sau quân trường mới có chiến trường. Điều đó được ban hành vì một lý do: bảo toàn sinh mạng. Một tân binh non nớt, không được rèn luyện chưa phải là một thành viên hữu dụng của đơn vị. Một người tốt nghiệp quân trường thì thành thạo và sẵn sàng phục vụ, có khả năng phân biệt điều tốt điều xấu. Là một chiến sĩ thiêng liêng, thật cần thiết để hoàn tất khóa huấn luyện trước khi lâm trận. Bạn phải học biết khi nào và làm sao để lâm chiến với kẻ thù.

Hãy theo những nguyên tắc giao chiến tương ứng với những quy chiếu trong Thánh Kinh và những lời khôn ngoan của các thánh. Chúng không chỉ là những đề nghị nhưng còn là những mệnh lệnh tinh thần được phác thảo để bảo vệ bạn khỏi những nguy hại thiêng liêng.

Cầu nguyện, cầu nguyện và cầu nguyện

Đức Giêsu đã kể cho các môn đệ của Ngài một dụ ngôn để dạy các ông phải cầu nguyện luôn, không được nản chí (Lc 18, 1).

Hãy cầu nguyện luôn. Hãy cầu nguyện trước khi bạn khởi sự bất cứ sự vụ nào mà Thiên Chúa mời gọi bạn và hãy cầu nguyện cho đến cùng. Cách riêng, hãy cầu nguyện khi lâm chiến, cầu nguyện không ngưng nghỉ. Hãy biến chính hành động giao chiến của bạn thành một lời cầu nguyện lên cùng Thiên Chúa bằng cách tìm kiếm và làm theo ý Người dành cho bạn trong mọi lúc.

Không gì làm vui lòng Thiên Chúa hơn bằng việc bạn hết lòng khát khao thi hành thánh ý Người. Hãy biến mọi hành vi của bạn thành một lời cầu nguyện. Trước, trong và sau thời gian chiến đấu thiêng liêng, dẫu làm việc hay nghỉ ngơi, cầu nguyện vẫn thiết yếu cho thành công của bạn.

Hỡi con, người đang liên li chiến đấu với quân Amalek tức là vô số vô ngàn ác quỷ, hãy học cách chiến đấu. Kẻ thù chỉ bị chinh phục khi con ở trên núi trọn lành, trên đỉnh cao của nhân đức với lời cầu nguyện như vũ khí chiến đấu. Con người khiêm tốn cầu nguyện thì tốt hơn sức mạnh của tất cả sự chuẩn bị (Thánh Tôma Villanova).

Cầu nguyện là sự bảo vệ của những linh hồn thánh thiện, sự an ủi dành cho các Thiên Thần Hộ Thủ, sự tra tấn không thể chịu nổi đối với quỷ ma, sự tôn kính được Thiên Chúa vui lòng hơn hết, một lời ngợi khen hoàn hảo và lành thánh nhất của những hồi nhân cũng như người đạo đức, là vinh quang danh dự cao cả và là nơi gìn giữ sự an mạnh cho linh hồn (Thánh Augustinô).

Với các thánh, chính giấc ngủ của họ cũng là một lời cầu nguyện (Thánh Gioan Thánh Giá).

Chờ đợi một lời mời

Có mấy người Do Thái đi đây đi đó làm nghề trừ quỷ cũng thử lấy danh Chúa Giêsu mà chữa những người bị tà thần ám. Họ nói: ‘Nhân danh Đức Giêsu mà ông Phaolô rao giảng, ta truyền lệnh cho các ngươi!’. Ông Xikêua họ, thượng tế Do Thái, có bảy con trai thường làm như vậy. Nhưng tà thần đáp: ‘Đức Giêsu, tao biết; ông Phaolô, tao cũng tường; còn bay, bay là ai?’. Rồi người bị tà thần ám xông vào họ, đè cả bọn xuống mà đánh túi bụi, khiến họ phải bỏ nhà ấy mà chạy trốn, trần truồng và đầy thương tích (Cv 19, 13-16).

Đừng vượt quá những ranh giới của bạn. Để được bảo vệ tốt nhất, bạn phải có một mối tương quan liên vị mật thiết với Chúa Giêsu và một lời mời gọi riêng tư từ phía Ngài trước khi bước vào cuộc chiến. Khiêm tốn chứ không kiêu căng là danh thiếp của người chiến sĩ thiêng liêng. Khiêm tốn chứ không phải kiêu căng bảo vệ bạn. Khiêm tốn chứ không phải kiêu căng khi chờ đợi một lời mời. Người chiến sĩ thiêng liêng khiêm tốn không thể bị khuất phục bởi quân thù.

Khi Thiên Chúa gọi, bạn khẳng khái đáp trả, Người sẽ cung cấp cho bạn tất cả những gì bạn cần, chuẩn bị cho bạn như thể chỉ mình bạn mà Người có thể chuẩn bị. Người sẽ vây quanh bạn bởi những người công chính và những hoàn cảnh tốt đẹp. Thậm chí Người sẽ đi trước bạn và chuẩn bị lòng trí những người khác.

Satan chỉ đánh bại kẻ kiêu căng và hèn nhát bởi người khiêm nhường thì mạnh mẽ. Không gì có thể khiến một linh hồn khiêm nhu bần chòn hay sợ hãi (Thánh Faustina Kowalska).

Khiêm tốn, một đòi hỏi căn bản, mà nếu không có nó chúng ta sẽ vô vọng khi đối đầu với ma quỷ; khiêm tốn cũng là đòi hỏi căn bản để vượt thắng thần dữ (Gioan Hardon, Tôi tớ Chúa).

Khiêm tốn đích thực cốt ở đức vâng phục và hết sức bằng lòng với thánh ý Thiên Chúa (Thánh Phanxicô Salêsiô).

Trong mọi việc, tôi phụng sự Thiên Chúa (Thánh Gioan Maria Vianney).

Đừng bao giờ đi trước Chúa

Nhưng Người quả quyết với tôi: “Ơn của Thầy đã đủ cho anh, vì sức mạnh của Thầy được biểu lộ trọn vẹn trong sự yếu đuối”. Thế nên tôi rất vui mừng và tự hào vì những yếu đuối của tôi, để sức mạnh của Đức Kitô ở mãi trong tôi (2 Cr 12, 9).

Một khi bạn được mời gọi, bước tiếp theo là để Thiên Chúa dẫn đường. Quy luật này đòi hỏi sự khiêm nhường. Là chiến sĩ thiêng liêng, bạn cần học biết điều này trước, hơn là để về sau. Có lẽ do tò mò hay vô tri, bạn vội tiến lên một cách hấp tấp. Điều này thật bình thường và là một phần của khúc quanh trải nghiệm. Ở một mức độ nào đó, sự ngây thơ của bạn lại bảo vệ bạn. Những nỗ lực không ngừng để tiến về phía trước một cách thiếu cân nhắc sẽ là tự cao tự đại và cách tiềm tàng, làm mất hiệu năng bảo vệ của bạn.

Kiêu căng không thể thắng kiêu căng. Về sự kiêu căng, bạn không phải là đối thủ của ma quỷ, nó mạnh mẽ, khôn khéo và kiêu căng hơn bạn bội phần. Đừng mạo hiểm đi trước Chúa, ngay cả một bước nhỏ. Trong sự kiêu ngạo của bạn, ma quỷ sẽ quyến rũ bạn trước khi bạn nhận ra điều đó. Chỉ khiêm tốn mới có thể giúp bạn bắt đầu đánh trả ma quỷ và chỉ trong khiêm tốn, sức mạnh Thiên Chúa mới có thể phát huy tác dụng. Hãy để Chúa dẫn lối bảo ban đường đi nước bước cho bạn. Hãy mặc cho bạn và mọi hoạt động của bạn chiếc áo khiêm nhường của Chúa, Đấng cứu độ bạn.

Đừng thăm tra lối đường Ta dẫn con đi (Mặc khải cho thánh Faustina Kowalska).

Kẻ tự kiêu không phải là đối thủ của Lucifer (Gioan Hardon, Tôi tớ Chúa).

Con nghĩ con đem vào chỉ một tia lửa... nhưng sẽ bùng sờ khi thấy trong phút chốc, vì nó mà ma quỷ đã chộp lấy toàn thể tâm hồn con, biến những quyết tâm của con thành tro trấu và danh tiếng của con thành khói mây (Thánh Phanxicô Salêsiô).

Thiên Chúa phải đi trước, chứ không đi sau. Vì bất cứ ai mong vượt qua Người, những gì họ đạt được không xuất phát từ lòng tin (Thánh Agobard Lyons).

Chỉ mỗi viên tướng biết sử dụng một trong những người lính của mình thế nào và lúc nào. Hãy đợi đấy, sẽ đến lượt con! (Thánh Piô Pietrelcina).

Hãy tin vào Chúa Giêsu

Khi thầy trò đến với đám đông, thì có một người tới quỳ xuống trước mặt Đức Giêsu và nói: “Thưa Ngài, xin thương xót con trai tôi, vì cháu bị kinh phong và bệnh tình nặng lắm: nhiều lần ngã vào lửa, và cũng nhiều lần ngã xuống nước. Tôi đã đem cháu đến cho các môn đệ Ngài chữa, nhưng các ông không chữa được”. Đức Giêsu đáp: “Ôi thế hệ cứng lòng không chịu tin và gian tà! Tôi còn phải ở với các người cho đến bao giờ, còn phải chịu đựng các người cho đến bao giờ nữa? Đem cháu lại đây cho tôi”. Đức Giêsu quát mắng tên quỷ, quỷ liền xuất, và đứa bé được khỏi ngay từ giờ đó. Bấy giờ các môn đệ đến gần hỏi riêng Đức Giêsu rằng: “Tại sao chúng con đây lại không trừ nổi tên quỷ ấy?”. Người nói với các ông: “Tại anh em kém tin! Thầy bảo thật anh em: nếu anh em có lòng tin lớn bằng hạt cải thôi, thì dù anh em có bảo núi này: ‘rời khỏi đây, qua bên kia!’ nó cũng sẽ qua, và sẽ chẳng có gì mà anh em không làm được. Giống quỷ này không chịu ra, nếu người ta không ăn chay cầu nguyện” (Mt 17, 14-20).

Kẻ yếu nhược và vô dụng là những chiến sĩ thiêng liêng không có niềm tin vào Đức Giêsu. Đức tin, quà tặng đến từ Thiên Chúa, cần được nuôi dưỡng. Đức tin là tương quan giữa bạn với Thiên Chúa. Đức tin cần lớn lên nhờ cầu nguyện, ngợi khen và thờ phượng. Đức tin cần linh hoạt và sống động, bằng không sẽ suy tàn và chết đi. Đức tin không được dùng đến như thanh gươm trong vỏ, sẽ vô dụng. Quà tặng đức tin được trao cho bạn là ân sủng vô song, đừng để nó hao mòn.

Cuộc chiến thiêng liêng đòi hỏi một niềm tin vững chắc và kiên quyết vào Đức Giêsu. Vì nghi ngờ đối nghịch với niềm tin nên bất cứ một nghi nan nào cũng có thể trở nên đòn bẩy cho Satan tận dụng để thao túng hầu mưu lợi cho mình. Một hạt giống nghi ngờ chẳng mấy chốc có thể lớn lên thành bụi lùn đồ sộ bóp nghẹt những hạt mầm đức tin. Hãy tín thác vào Chúa, thường xuyên chăm nom khu vườn của bạn và cẩn thận với những hạt giống bạn gieo. Nếu một cây cỏ lùn xuất hiện, hãy nhổ tận gốc. Tín thác vào Đức Giêsu không phải là một cái gì có cũng được không cũng được đối với những ai khát khao ơn cứu độ.

Ta sẽ không lừa phỉnh con bằng những viễn tượng bình an và vô vè; trái lại, con hãy chuẩn bị cho những trận chiến cao cả. Hãy chiến đấu như một hiệp sĩ để Ta có thể ân thưởng con. Đừng quá sợ hãi, bởi con không đơn độc (Mặc khải cho thánh Faustina Kowalska).

Hãy ném xa những nỗi sợ và xua tan bao bóng tối mà ma quỷ đang gia tăng trong tâm hồn để hành hạ con (Thánh Piô Pietrelcina).

Chúa Giêsu nói, “Thầy là Sự Thật”; Ngài không nói, “Thầy là bạn hàng” (Thánh Toribio).

Đừng tưởng đâu đâu cũng thấy ma quỷ

Người Do Thái lại chia rẽ nhau vì những lời đó. Nhiều người trong nhóm họ nói: ‘Ông ấy bị quỷ ám và điên khùng rồi! Nghe ông ấy làm gì?’ (Ga 10, 19-20).

Thật vậy, ông Gioan Tẩy Giả đến, không ăn bánh, không uống rượu, thì các ông bảo: Ông ta bị quỷ ám (Lc 7, 33).

Một trong những nguy cơ liên quan đến cuộc chiến thiêng liêng, cách riêng khi mới bắt đầu, là việc tập trung và nhấn mạnh thái quá về Satan cũng như thuộc hạ của nó. Người ta dễ dàng trở nên quá nhạy cảm với ý tưởng đâu đâu cũng thấy ma quỷ và quy cho chúng mọi chuyện.

Hãy nhớ, có đến ba nguồn sự dữ: thể gian, xác thịt và ma quỷ. Cần có một cái nhìn quân bình lành mạnh giữa hai thái cực vốn đều sai lầm: không có ma quỷ cũng như ma quỷ ở khắp mọi nơi. Một vài cuộc chiến là vấn đề của chính sự sống vốn không liên quan gì đến ma quỷ; căn cơ của chúng chính là khi ý chí tự do của bạn chọn lấy điều dữ.

Đừng thấy ma quỷ ở nơi chúng không có. Đừng sử dụng sai trí tưởng tượng của bạn. Đừng cho rằng, những xử sự không bình thường là do quỷ ám. Đừng để những nỗi sợ giả tạo làm bạn tê liệt. Hãy biện phân đúng đắn; đừng phủ nhận cũng đừng thêu dệt nó. Đừng lo lắng gì cả nhưng hãy gắn chặt cái nhìn của bạn vào Chúa.

Đủ rồi khi phải chấp nhận ma quỷ viếng thăm lần này lần khác mà không bao giờ đoán trước về chúng bằng trí tưởng tượng (Thánh Phanxicô Salêsiô).

Đừng ở đâu cũng thấy kẻ thù... Đừng phí thời giờ như Satan muốn nhưng hãy dâng mọi sự cho công trình cứu độ tốt lành trên thập giá (Chân Phước Cabrera Armida).

Ngoài tội lỗi ra, lo lắng không ngừng là sự dữ lớn nhất có thể xảy đến với linh hồn. Nếu tâm hồn chúng ta bị quấy nhiễu và phải bồn chồn, nó sẽ không đủ sức để giữ lại ân sủng cũng như sức mạnh đang có hầu chống lại các cám dỗ của ma quỷ, kẻ sẵn sàng nước đục thả câu hơn ai hết, (Thánh Phanxicô Salêsiô).

Hãy tìm sự chở che nơi Chúa

Và tôi đã thoát khỏi nanh vuốt sự tử. Chúa sẽ còn cho tôi thoát khỏi mọi hành vi hiểm độc, sẽ cứu và đưa tôi vào vương quốc của Người ở trên trời. Chúc tụng Người vinh hiển đến muôn thuở muôn đời. Amen (2 Tm 4, 18).

Là chiến sĩ thiêng liêng, bạn cần được bảo vệ. Thiên Chúa sẽ bảo vệ và giữ gìn bạn miễn là bạn khát khao thánh ý Người. Bất kỳ nguồn bảo vệ nào khác, dĩ nhiên, rồi cũng sẽ thất bại. Nếu bạn tìm ý riêng hay ý ma quỷ, bạn đang chui ra khỏi áo choàng của Chúa và từ chối sự bảo vệ của Người. Vì tôn trọng ý chí tự do của bạn, Người sẽ không áp đặt chính Người hay sự bảo vệ của Người lên bạn. Vì tình yêu lớn lao dành cho bạn, Người sẽ luôn ban những ơn cần thiết để bạn quay về với sự bao bọc của Người. Chỉ cần bạn mở lòng ra.

Thiên Chúa sẽ bảo vệ bạn bằng cách ban cho bạn một phương thế để lớn lên trong khiêm nhường và vâng phục. Có thể Người sẽ đặt bạn giữa một cộng đoàn cầu nguyện hay với một con người cầu nguyện. Có thể Người sẽ cho bạn một vị linh hướng hay một cố vấn dày kinh nghiệm về đường thiêng liêng. Có thể sự bảo vệ của Người sẽ mang dáng dấp phần chân về những quà tặng bên trong của Thánh Thần. Có thể Người sẽ kéo bạn đến gần Đức Maria hay một trong các vị thánh hơn. Hãy thưa “Vâng” với Người, Người sẽ lo phần còn lại. Bằng cách phó dâng toàn thân cho ý muốn của Thiên Chúa, bạn sẽ được lôi kéo đến cùng sự thánh thiện của Người.

Hỡi nữ tử của Ta, Ta muốn dạy con về cuộc chiến thiêng liêng. Đừng bao giờ tin vào chính con, hãy phó mình hoàn toàn cho ý muốn của Ta (Mặc khải cho thánh Faustina Kowalska).

Một khi chúng ta cầu xin và nhận được sự bảo vệ chống lại ma quỷ, chúng ta được chở che an toàn trước mọi thứ mà ma quỷ và thể gian có thể bày ra (Thánh Cyprian Carthage).

Hãy cứ để bão tố nổi giận và bầu trời làm cho tăm tối, nhưng đừng vì thế mà mất tinh thần. Nếu tin vào Mẹ Maria và phải tin, chúng ta sẽ nhận ra ngài là Đức Trinh Nữ Uy Quyền Nhất, “Đấng dùng bàn chân trinh khiết đạp nát đầu con rắn” (Thánh Giáo Hoàng Piô X).

Đừng mất niềm hy vọng

Tuy nhiên, anh em chớ mừng vì quỷ thần phải khuất phục anh em, nhưng hãy mừng vì tên anh em đã được ghi trên trời (Lc 10, 20).

Cuộc chiến thiêng liêng không là gì, ơn cứu độ mới là tất cả. Nếu việc lâm trận trong cuộc chiến thiêng liêng đưa bạn đến gần hơn với sự sống vĩnh cửu của Thiên Chúa thì bằng mọi giá hãy ôm lấy nó; nhưng nếu nó khiến bạn rời khỏi Người thì phải tránh xa. Trung thành với thánh ý Chúa thì cao cả hơn thành công trong sứ vụ này, sứ vụ kia. Hãy phớt lờ trước những khen ngợi giả trá và những tầng bốc vờ vịt, đó là tiếng nói của quỷ.

Theo bản tính con người, bạn có thể bị cám dỗ hiểu chiến, một cuộc chiến giữa bạn và ma quỷ, một cuộc thi đấu mà bạn khát khao chiến thắng. Bất cứ quyền luyện nào liên quan đến một kết quả đều là một điều gì đó cho thấy phảng phất tính trần tục và chóng qua. Chính vì kiêu ngạo mà bạn lâm chiến và tệ hơn, đó cũng là chỗ bám tiềm tàng cho Satan đặt chân. Thiên Chúa thấy toàn cảnh, bạn thì không. Người có thể mang lại chiến thắng tối hậu từ bi kịch thảm thương. Người không cần lời khuyên, chỉ cần bạn đồng thuận. Người không cần bạn chiến đấu nhưng bạn cần Người. Hãy có một cái nhìn đúng đắn, bạn sẽ giữ được bình an của Người.

Loại một đam mê khỏi thân xác mình là một phép lạ lớn lao hơn trừ một thần dữ ra khỏi người khác. Nhấn nạy và kiềm chế được cơn giận dữ cũng là một phép lạ cả thể hơn việc kiểm soát được quỷ bay trong không trung (Thánh Gioan Cassian).

Ngày nay, chúng ta chiến đấu chống lại một tên khủng bố quỷ quyệt, một kẻ thù xu nịnh. Nó không đâm lén nhưng lấp đầy bụng chúng ta, nó nhét đầy túi chúng ta và dẫn chúng ta đến sự chết. Nó giam hãm chúng ta trong những vinh hoa của cung điện (Thánh Hilary Poitiers).

Chúa không cần nơi chúng ta những công việc lớn lao, những tư tưởng sâu sắc, trí thông minh hay những tài năng; Người yêu thích sự đơn sơ (Thánh Têrêxa Hải Đồng Giêsu).

Hãy biết, không phải mọi cám dỗ hay quấy phá đều phải được loại trừ

Đừng sợ các nỗi đau khổ người sắp phải chịu: này ma quỷ sắp tống một số người trong các người vào ngục để thử thách các người; các người sẽ phải lâm cảnh gian truân trong vòng mười ngày. Hãy trung thành cho đến chết, và Ta sẽ ban cho người triều thiên sự sống (Kh 2, 10).

Điều gì Thiên Chúa cho xảy ra, Người có thể chuộc lại. Những gì Người cho phép, rất cuộc, có thể phục vụ thánh ý Người. Điều gì Người chịu đựng, Người dùng để mưu ích. Chiến lược cám dỗ và quấy phá của Satan có thể được Thiên Chúa sử dụng cho ý muốn của Người. Ma quỷ rất ghét khi sự dữ nó bày ra lại bị vô hiệu hoá; thế nên, điều nó có thể làm nhiều nhất là chỉ biết rên rỉ. Nó chỉ mạnh mẽ trong phạm vi Thiên Chúa cho phép.

Tuy chiếc dầm bên mình của tông đồ Phaolô đeo bám ngài suốt đời (x. 2 Cr 12), nhưng Thiên Chúa chỉ cho để lại một vài cám dỗ và quấy nhiễu. Nếu Người làm điều này, Người cũng sẽ ban cho bạn những ơn cần thiết để chịu đựng.

Ta sai nó [ma quỷ] đi vào cuộc đời này để cám dỗ và sinh sự với các thọ tạo của Ta hầu các thọ tạo ấy có thể đánh thắng nó, có thể chứng tỏ các nhân đức và rồi, nhận từ Ta vinh quang chiến thắng (Mặc khải cho thánh Catarina Siena).

Ma quỷ không đủ can đảm để tấn công bất cứ ai ngoại trừ những kẻ sẵn sàng đầu hàng chúng hoặc những ai Thiên Chúa cho phép để mưu ích hơn cho các tội tớ Người, những kẻ chúng có thể thử thách và hành hạ (Thánh Têrêxa Avila).

Cám dỗ cần thiết để chúng ta nhận ra rằng, tự bản thân, chúng ta là hư vô (Thánh Josemaria Escriva).

Hãy lắng nghe những nguyên tắc lâm chiến, những đường lối chỉ đạo thiêng liêng này sẽ giúp bạn an toàn vào cuộc. Chúng giúp bạn có được một vòng đai bảo vệ quanh mình và bảo vệ những người bạn yêu mến.

Ác quỷ như một con chó điên bị buộc vào dây xích. Nó không thể đi đâu ngoài giới hạn của sợi dây; thế nên, con hãy tránh xa chỗ mà dây xích có thể với tới, bằng không, nó sẽ đả thương con (Thánh Piô Pietrelcina).

Mỗi sáng khi chiêm niệm, tôi chuẩn bị cho mình cả một ngày chiến đấu. Thánh Thể bảo đảm cho tôi rằng, tôi sẽ dành chiến thắng và đứng như vậy. Ngày nào không rước Chúa, ngày đó tôi lo sợ. Bánh Sức Mạnh ban cho tôi mọi nguồn lực, lòng can đảm cần thiết để tôi thực hiện sứ mạng của mình và làm những điều Chúa muốn. Lòng can đảm và sức mạnh trong tôi không phải của tôi nhưng của Đấng đang ở trong tôi - đó là Thánh Thể. Ôi lạy Chúa Giêsu, biết bao lần con hiểu sai; vì nhiều lúc, nếu không nhờ Thánh Thể, hẳn con đã không đủ sức đi tiếp con đường thánh ý Người vạch ra (Thánh Faustina Kowalska).

Thiên Chúa, Đấng cất bỏ tội lỗi và tha thứ những sai phạm của con cũng sẽ bảo vệ con khỏi những mưu chước quân thù, để rời ma quỷ, kẻ quen với việc dẫn đưa người ta tới chỗ phạm tội sẽ không làm con ngạc nhiên. Ai phó mình cho Chúa sẽ không sợ ma quỷ. “Nếu Thiên Chúa phù trợ chúng ta, nào ai chống lại chúng ta?” (Thánh Ambrôsiô).

Còn tiếp nhiều kỳ

LTS. Lm. Minh Anh, TGP Huế có một tài sản rất lớn và quý báu, đồng thời sẵn sàng trao tặng cho bất cứ ai muốn nhận, đó là 13 bản dịch của những tác phẩm uy tín và giá trị. Quý vị có thể chọn lựa tên tác phẩm và xin nhận qua email bằng file, hoặc tham khảo tại đây (tải về máy dễ dàng):

<http://www.conggiaovietnam.net/index.php?m=module2&id=69>

CUỘC CHIẾN THIÊNG LIÊNG THEO THÁNH KINH, TRONG HỘI THÁNH & NƠI CÁC THÁNH - ONWARD CATHOLIC SOLDIER

“Đừng sợ những mưu chước, những công kích của ma quỷ, kẻ có thể đến cướp phá và chiếm cứ thành phố linh hồn con. Không, đừng sợ, nhưng hãy như những chiến sĩ đang dàn quân trên mặt trận, võ trang bằng thanh kiếm đức ái của Thiên Chúa. Thanh kiếm này là ngọn roi quất vào chúng” (Thánh Catarina Siêna). [...File kèm ▶](#)

Tim Kiếm và Giữ Lấy Bình An - Searching for and Maintaining Peace

Cần biết rằng, con đường dẫn đến Thiên Chúa, dẫn đến sự trọn lành mà Thiên Chúa đòi hỏi nơi chúng ta thì ngắn hơn, hiệu năng hơn và thật hiển nhiên, dễ dàng hơn khi chúng ta học biết dần dần cách thức giữ lấy bình an thẳm sâu trong tâm hồn ở bất cứ hoàn cảnh nào. Vì lẽ, lúc bấy giờ, tâm hồn đã phó mặc cho sự dẫn dắt của Thánh Thần, và với ân sủng của Người, Thiên Chúa có thể hành động nhiều hơn những gì mà tâm hồn có thể thực hiện bằng sức riêng của mình. [...File kèm ▶](#)

TỰ DO NỘI TÂM - La Liberté intérieure (Jacques Philippe)

Cuốn sách này nói đến chủ đề nền tảng của đời sống Kitô giáo: tự do nội tâm. Mục đích của nó thật rõ ràng. Mọi Kitô hữu cần khám phá ra rằng, ngay trong những hoàn cảnh bên ngoài bất ụng nhất, bên trong chúng ta vẫn có một khoảng không tự do mà không ai có thể lấy đi, bởi Thiên Chúa là nguồn mạch và là bảo chứng của tự do đó. Không có khám phá này, chúng ta sẽ luôn luôn bị giới hạn cách nào đó và sẽ không bao giờ nếm hưởng được hạnh phúc đích thực. Nhưng nếu chúng ta học cách để cho khoảng không tự do nội tâm này mở ra, thì dù cho bao điều làm chúng ta đau khổ, vẫn không gì thực sự có thể đàn áp hay nghiền nát chúng ta. [...File kèm ▶](#)

Cẩm Nang Hạnh Phúc Gia Đình Kitô của D. Wahrheit

Cẩm Nang Hạnh Phúc Gia Đình Kitô của **D. Wahrheit** được hiệu đính từ một tập sách rất khó đọc dạng ronéo. Sau một thời gian dài tìm tác giả cũng như người dịch, tôi được Đức Ông Phêrô Nguyễn Văn Tài, Giám Đốc Đài Chân Lý Á Châu, cho biết: các sách có tên tác giả D. Wahrheit là những tác phẩm của Đài Chân Lý Á Châu đã phát thanh, được thính giả ghi lại trong thời gian khó khăn khi chưa có internet (D: Đài; Wahrheit: Chân Lý); và nay, được phép ngài cho phổ biến, tôi chân thành giới thiệu tập sách bổ ích **Cẩm Nang Hạnh Phúc Gia Đình Kitô** này cùng các bạn trẻ, cách riêng những bạn trẻ sắp bước vào đời sống hôn nhân. Lễ Thánh Mônica, 27.8.2009. Lm. Minh Anh (Gp. Huế) [...File kèm ▶](#)

Thầy Dạy Khát Khao - Le Maître du désir

Con người muốn sống. Con người được tạo dựng để sống. Không chỉ tự nhiên tìm cách bảo tồn sự sống, nhưng chúng ta còn muốn phát triển nó, làm cho cuộc sống của mình hạnh phúc hơn, tươi đẹp hơn, thanh cao hơn, mạnh mẽ hơn; tắt một lời, sống động hơn. “Vì chưng, gánh nặng nề nhất là tồn tại mà không sống” (Victor Hugo). Sống có ý nghĩa gì nếu không có niềm vui sống? [...File kèm ▶](#)

HOA TRÁI THINH LẶNG - Thoughts in Solitude

Những lời ghi chép trong tập này được viết vào những năm 1953 và 1954 vào thời điểm mà tác giả, nhờ ân sủng của Thiên Chúa và nhờ sự rộng lượng của các Bề Trên, có thể tận dụng những cơ hội đặc biệt dành cho việc tĩnh tâm và suy niệm; từ đó, mới có đề tựa tập sách như trên. Điều này không muốn nói rằng, những lời ghi chép đó mang tính chủ quan hay tự thuật. Chúng không hề được nhắm đến như một tường trình về những cuộc phiêu lưu tinh thần. Đối với tác giả, không có cuộc phiêu lưu nào để viết, và nếu có, nó cũng sẽ không phó mặc cho việc in ấn trong bất kỳ trường hợp nào. Đây chỉ là những suy tư về đời sống chiêm niệm, những hiểu biết bằng trực giác mà dường như có một tầm quan trọng cơ bản vào một lúc nào đó trong quá khứ. [...File kèm ▶](#)

Một Quan Điểm Công Giáo về Tác Phẩm Sống Theo Đúng Mục Đích - “A Catholic Perspective on The Purpose Driven Life”

Là một linh mục Công giáo Rôma, từ hơn 50 năm nay, tôi vẫn thường lướt qua những phim ảnh và những cuốn sách được yêu chuộng như là nguồn tài liệu khả dĩ có thể sử dụng cho việc giảng dạy và viết lách. Sự hiểu kỳ đó đã dẫn tôi đến với quyển sách của Mục sư Rick Warren. [...File kèm ▶](#)

Sống Theo Đúng Mục Đích - The Purpose-Driven Life

Ngày nay, ta biết quá nhiều thứ, nhưng lại ít biết về chính mình, theo đuổi nhiều thứ nhưng không biết cái gì là chính. Ta quay cuồng và bị lôi kéo, bị xô đẩy giữa biết bao khuynh hướng, trào lưu mà không biết đi về đâu. Biết mình, biết mục đích đời mình và sống đúng mục đích, điều quan trọng bậc nhất trong đời sống này sẽ giúp đời sống ta thay đổi, có ý nghĩa và triển nở đến vô tận. (TGM Giuse Ngô Quang Kiệt, giới thiệu) [...File kèm ▶](#)

BÀI CA CỦA BÌNH MINH - THE SONG OF THE DAWN

Người ta có thể ngạc nhiên khi những ý tưởng sâu sắc lại được tìm thấy trong những tác phẩm

thi ca của các nhà thơ hơn là của các triết gia; bởi lẽ, nhà thơ vận dụng hết mọi nỗi niềm và khai thác tối đa khả năng tưởng tượng. Như đá lửa, trong chúng ta, có những hạt giống của ánh sáng. Qua lý trí, triết gia khơi dậy chúng, đang khi nhà thơ làm cho chúng chiếu toả rạng ngời hơn nhờ đặc ân tưởng tượng. Descartes, Cogitationes Privatae [...File kèm ▶](#)

ĐI TRÊN NƯỚC - WALKING ON WATER

Cầu nguyện, yêu thương, đời sống tinh thần, đời sống đạo đức sắp giải thoát bạn khỏi những ảo giác. Một khi đời sống đức tin triển nở, thật tuyệt vời, tuyệt vời! Nhưng khi nó trệch hướng, thì đó là bệnh hoạn, một dịch tễ phải tránh. Khi ảo giác rơi rụng, con tim không còn bị tắc nghẽn, tình yêu sẽ nở hoa. Đó cũng là lúc hạnh phúc chợt đến và bắt đầu có sự đổi thay. Và rồi, chỉ khi đó, bạn mới biết Thiên Chúa là ai... [...File kèm ▶](#)

TAKING FLIGHT - BAY LÊN ĐI!

Đã một thời, Tony de Mello, một linh mục dòng Tên dạy hàng thiêng liêng không ngừng đánh động tâm hồn bao người khắp năm châu; bởi lẽ, ngài quá yêu đời, yêu cuộc sống - một cuộc sống thực tế, sôi nổi và tràn đầy niềm vui. Những chuyện kể đầy mê hoặc, đầy nhiệt huyết, đậm nét hài hước và những hiểu biết sâu sắc của ngài về bí quyết hạnh phúc, về việc khám phá bản ngã đích thực của mỗi người - tất cả đã tạo nên một tác động đầy phấn khích cho bất cứ ai đã từng nghe ngài. Ngài đến cho những tâm hồn được giải thoát, cho người vô cảm biết yêu thương, đem ý nghĩa cho tất cả những gì làm nên một nẻo đường thiêng liêng trên đó bao người đang tiến bước. [...File kèm ▶](#)

SADHANA - MỘT NẸO ĐƯỜNG DẪN TỚI THIÊN CHÚA - Linh Thao Kitô Giáo Theo Lối Đông Phương

Nguyên bản tiếng Anh chúng ta đang có là Sadhana toàn tập, không rút gọn, như tác giả đã lưu ý (complete and unabridged). Vì thế, bạn sẽ có một bản dịch đầy đủ. Ước mong sao, chúng ta cùng khám phá những chiều kích mới mẻ của kho tàng hiểu biết và tinh thần bên trong chính mình, qua việc ý thức đem *toàn thể* con người - thân xác, linh hồn, con tim, lý trí, ký ức và tưởng tượng - đi vào cầu nguyện, đi vào chiêm ngắm Đấng đang ngự ở đó. [...File kèm ▶](#)

HUẾ CỔ VẾT TÍCH ĐẠO VÀ ĐỜI

“**Vestiges Religieuses et Profanes du Vieux Hué**” của Cố Ngôn (J. B. Roux) được chuyển dịch như một đóng góp nhỏ nhân dịp Kỷ Niệm 15 Năm Đức Thánh Cha Gioan-Phaolô II tôn phong 117 Hiền Thánh Tử Đạo Việt Nam (1988-2003) với tựa đề “Vết Tích Chứng Nhân Đức Tin Của Huế Cổ”. Nay, nhân Kỷ Niệm 20 Năm Tôn Phong Các Thánh Tử Đạo Việt Nam (1988-2008), một lần nữa tập sách được tái bản với đề tựa mới, “Vết Máu Trên Huế Cổ”.

[...File kèm ▶](#)

VỀ MỤC LỤC

CỘNG ĐOÀN VÀ CÁC AN BAN TÀI NĂNG

**TÂN PHÚC ÂM HÓA BẢN THÂN TU SĨ VÀ CỘNG ĐOÀN
(DÒNG THÁNH TÂM HUẾ THƯỜNG HUẤN - Ngày 16-24/7/2014)**

**TÂN PHÚC ÂM HÓA CỘNG ĐOÀN,
YẾU TỐ SỐNG CÒN CỦA TU SĨ.
(Tiếp theo)**

IV. CỘNG ĐOÀN VÀ CÁC ÂN BAN TÀI NĂNG

“Đừng đi quá mức khi đánh giá mình, nhưng hãy đánh giá mình cho đúng mức, mỗi người tùy theo lượng đức tin Thiên Chúa đã phân phát cho. Cũng như trong một thân thể, chúng ta có nhiều bộ phận, mà các bộ phận không có cùng một chức năng, thì chúng ta cũng vậy: tuy nhiều nhưng chỉ là một thân thể trong Đức Kitô, mỗi người liên đới với những người khác như những bộ phận của một thân thể”¹.

1. Nhận định

Lời Chúa dạy: “**Chẳng ai có thể nhận được gì mà không do Chúa ban**”². “**Thật vậy, bạn có gì mà bạn đã không nhận lãnh? Nếu đã nhận lãnh, tại sao lại vênh vang như thể đã không nhận lãnh?**”³. “**Từ nguồn sung mãn của Người, tất cả chúng ta đã lãnh nhận hết ơn này đến ơn khác**”⁴. “**Nhận nhưng không, hãy cho đi nhưng không**”⁵. Mỗi người đều được Chúa kêu gọi và ban cho một số tài năng nào đó thì phải có trách nhiệm nhận ra và phát triển thêm lên mãi để xây dựng cộng đoàn và đẩy mạnh Nước Trời. Việc sử dụng ân ban tài năng của mình mang lại ý nghĩa cho cuộc sống. Cộng đoàn là nơi đặc biệt giúp mỗi người nhận biết các ân ban tài năng của mình, đã nổi bật ra hay đang tiềm ẩn, vì không ai có được mọi tài năng, nhưng nơi cộng đoàn thì mọi tài năng cần thiết cho sứ vụ đều có mặt.

2. Các đặc điểm của ân ban tài năng

Nhờ bí tích Rửa Tội, mọi tín hữu đều được Chúa kêu gọi và ban cho những tài năng để sống cộng đoàn, trưởng thành kitô, thi hành sứ vụ và nên thánh. Sử dụng cho nên các tài năng Chúa ban là đáp trả lại ơn gọi của mình. Về mặt tri thức thì ai ai cũng đều chấp nhận xác tín đó, nhưng việc nội tâm hóa xác tín ấy thì lại là vấn đề khác. Nhiều người nghĩ họ mới là người xứng đáng với những tài năng đặc biệt để thi thố địa vị của họ trong gia đình, trong cộng đoàn và sứ vụ, nên dễ tự phụ nâng mình lên như “không thể thay thế” và không chịu khám phá tài bồi các tài năng đang tiềm ẩn.

Cộng đoàn phải cố gắng nhận ra các ân ban tài năng đặc biệt của mỗi giai đoạn tuổi đời và tuổi tu, chẳng hạn cùng tìm hiểu xem những người già có thể làm gì để đóng góp với cộng đoàn. Kết luận là các chị già hưu có nhiều thời giờ, có thể cầu nguyện và cầu Thánh Thể liên li thay cho cộng đoàn. Người phụ trách có thể nêu lên cho họ các ý chỉ cầu nguyện cho những nhu cầu và biến cố đặc biệt của Dòng. Có thể trước đó không ai nhận ra và vận dụng ân ban thời giờ và khả năng cầu nguyện của các chị già hưu dưỡng hay ốm đau bệnh tật. Bây giờ chính họ cũng cảm thấy cuộc sống mình có ý nghĩa hơn: bản thân họ đang nỗ lực nên thánh từng ngày và góp phần vào lợi ích của cộng đoàn.

Làm cho người khác biết các ân ban tài năng của họ và giúp họ phát huy chúng là một việc bác ái cao độ vừa mang tính cá nhân vừa mang tính cộng đồng. Chúng ta hãy cố gắng nhận ra và gọi tên ân ban tài năng của người khác, cũng như của chính mình. Các tài năng mà

¹ Rm 12,3-5.

² Ga 3, 27.

³ 1Cr 4,7.

⁴ Ga 1,16.

⁵ Mt 10,8.

Chúa phú ban cho mỗi người sở hữu cần phải được chia sẻ với cộng đoàn, chúng là phương tiện sống ơn gọi và xây dựng Giáo Hội: *“Ơn riêng Thiên Chúa đã ban, mỗi người phải dùng mà phục vụ kẻ khác. Như vậy, anh chị em mới là những người khéo quản lý ân huệ thiên hình vạn trạng của Thiên Chúa: Ai có nói, thì nói lời Thiên Chúa; ai phục vụ, thì phục vụ bằng sức mạnh Thiên Chúa ban. Như thế, trong mọi việc, chúng ta tôn vinh Thiên Chúa nhờ Đức Giêsu Kitô”*⁶.

Vì thế, người tu sĩ phải dùng các ân ban tài năng của mình, bằng lời nói và việc làm để nuôi lớn sứ mệnh của cộng đoàn: *“Chúng ta có những đặc sủng khác nhau, tùy theo ân sủng Thiên Chúa ban cho mỗi người. Được ơn làm ngôn sứ, thì phải nói sao cho phù hợp với đức tin. Được ơn phục vụ, thì phải phục vụ. Ai dạy bảo, thì cứ dạy bảo. Ai khuyên răn, thì cứ khuyên răn. Ai phân phát, thì phải chân thành. Ai chủ tọa, thì phải có nhiệt tâm. Ai làm việc bác ái thì vui vẻ mà làm”*⁷. Sứ mệnh chung là làm cho Chúa Kitô hiện diện trong thế giới và nỗ lực phát triển Nước Thiên Chúa. Chúng ta làm thế nào để khích lệ lẫn nhau sử dụng các tài năng của mình hầu phục vụ sứ mệnh ấy? Mỗi người bị bó buộc phải nhận biết và làm phát triển các tài năng Chúa ban. Trách nhiệm cá nhân này được Chúa Giêsu nhấn mạnh trong Dụ ngôn các nén bạc. Trong câu chuyện này, tên đầy tớ đã chôn giấu nén bạc bị khiển trách nặng nề về sự quản lý vô trách nhiệm “đầy tớ xấu xa và lười biếng!” Nếu đầy tớ ấy phá huỷ hay tiêu mất nén bạc ấy đi nữa thì sẽ thế nào?

Vấn nạn ấy mạnh mẽ khuyến cáo mỗi người chúng ta: Trách nhiệm về các ân ban tài năng Chúa ban vẫn đè nặng trên vai người lãnh nhận. Trách nhiệm ấy kéo theo trách nhiệm phát triển các ân ban tài năng và biện phân xem ở đâu và làm thế nào để chúng được sử dụng tốt nhất hầu phụng sự Chúa và phục vụ tha nhân: *“Vậy ai là người quản gia trung tín, khôn ngoan, mà ông chủ sẽ đặt lên coi sóc kẻ ăn người ở, để cấp phát phần thóc gạo đúng giờ đúng lúc?... Hễ ai đã được cho nhiều thì sẽ bị đòi nhiều, và ai được giao phó nhiều thì sẽ bị đòi hỏi nhiều hơn”*⁸.

Sự nhận biết ân ban tài năng sẽ mang lại ý nghĩa và cứu cánh cho cuộc sống. Ý thức về ân ban tài năng của mình là cần thiết để giúp đỡ kẻ khác nâng cao kỳ vọng của cuộc sống họ và cộng tác mở rộng Nước Chúa. Vai trò của cộng đoàn rất quan trọng trong việc khám phá, nhìn nhận và phát triển các ân ban tài năng của mỗi cá nhân. Cá nhân có thể chỉ thấy cách phiến diện ân ban tài năng của mình, nhưng nó sẽ nổi bật lên khi các người khác trong cộng đoàn bồi đắp cho. Và nhờ cách đó, họ giúp mở ra những tài năng trỗi vượt đang nằm ẩn bên trong mỗi người.

Các tài năng mà một người sở hữu có thể thay đổi. Chẳng hạn Thầy Giám Thị làm việc rất thành công với các em nội trú cấp II trong nhiều năm lại thấy khó khăn và mất nhẫn nại với các sinh viên nội trú. Thầy không còn thấy hứng thú và bắt đầu nhận thấy ân ban tài năng đào tạo của mình đã thay đổi. Các giai đoạn chuyển tiếp của ơn gọi cũng thế: *“Ơn nói tiên tri ư? Cũng chỉ nhất thời. Nói các tiếng lạ chẳng? Có ngày sẽ hết. Ơn hiểu biết ư? Rồi cũng chẳng còn. Vì chưng sự hiểu biết thì có ngần, ơn nói tiên tri cũng có hạn. Khi cái hoàn hảo tới, thì cái có ngần có hạn sẽ biến đi. Cũng như khi tôi còn là trẻ con, tôi nói năng như trẻ con, hiểu biết như trẻ con, suy nghĩ như trẻ con; nhưng khi tôi đã thành người lớn, thì tôi bỏ tất cả những gì là trẻ con”*⁹. Khi suy nghĩ về điều này, anh em có thấy tài năng nào đó của mình đã thay đổi không vậy? Và có sẵn sàng chấp nhận những ân ban tài năng đã thay đổi đó không? Điều đó thường xảy ra trong cộng đoàn qua việc thay đổi nhiệm sở và nhiệm vụ theo yêu cầu khách quan của cộng đoàn.

---

6 1 Pr. 4,10-11.

7 Rm 12, 6-8.

8 Lc 12, 42-48.

9 1 Cr. 13, 8-11.

Một trong những khẳng định an ủi nhất về các ân ban tài năng là không ai có hết mọi tài năng, nhưng người này có thể có một số tài năng nào đó mà người khác không có. Đáng tiếc thay có những người ảo tưởng rằng mình có mọi tài năng và kỳ vọng tìm đủ cách giữ mãi vị trí của mình, và hậu quả là không nhìn thấy hoặc không chấp nhận các ân ban tài năng của người khác, ngay cả bao biện ngăn cản không cho các thành viên khác của cộng đoàn phát triển các ân ban tài năng của họ (tính tham quyền cố vị). Trong khi thành công lớn nhất của người có trách nhiệm là chuẩn bị cho có người sẽ thay thế mình, qua tiến trình bốn bước: - Dạy cho người ta biết làm, - giúp người ta làm khi họ đã biết làm, - để cho người ta làm khi họ đã làm được, - và mình rút lui vì sứ mệnh đã hoàn thành.

Tính khác biệt và bổ túc của các ân ban tài năng là căn bản cho đời sống cộng đoàn và tinh thần hợp tác với nhau, vì chẳng có ai có hết mọi ân ban tài năng trong khi cả tập thể cộng đoàn lại có tất cả. Khẳng định đó giúp chúng ta để ý đến các ân ban tài năng của mình và của người khác, đồng thời làm cho cộng đoàn nhạy bén với các ân ban tài năng vốn có trong các thành viên của mình: *“Anh chị em hãy góm ghét điều dữ, tha thiết với điều lành; thương mến nhau với tình huynh đệ, coi người khác trọng hơn mình; nhiệt thành, không trễ nải; lấy tinh thần sốt sắng mà phục vụ Chúa. Hãy vui mừng vì có niềm hy vọng, cứ kiên nhẫn lúc gặp gian truân, và chuyên cần cầu nguyện”¹⁰.*

3. Các loại ân ban tài năng

a. Ân ban tài năng đức tin

Những thời gian tĩnh lặng trong nguyện cầu, cảm nhận sự hiện diện và tình yêu Thiên Chúa, ân huệ đã lãnh, ơn soi sáng đã nhận, những khoảnh khắc đắm mình trong chiêm niệm,... tất cả đều là những ân ban nổi lên từ đời sống đức tin và từ mối tương quan với Chúa. Các trải nghiệm đức tin này cần được suy ngẫm và chia sẻ với người khác, nhờ đó đức tin của cộng đoàn sẽ được gia tăng.

b. Ân ban tài năng tự nhiên

Các ân ban tài năng tự nhiên là những khả năng, những đức tính, những kỹ năng chuyên môn... làm cho mỗi người trở nên độc đáo. Các ân ban tài năng này thay đổi, phát triển và mở rộng khi con người lớn lên, trưởng thành. Khi sử dụng các ân ban tài năng tự nhiên đó, người ta cảm thấy dễ dàng, vui mừng thích thú và thoải mái. Những ân ban tài năng thông thường và đơn giản của cuộc sống là tính tự phát, nhiệt tình, hiếu khách, dễ gần, tế nhị, hài hước, cảm thông, khả năng lắng nghe, khả năng nghệ thuật, thuật lãnh đạo, tính quảng đại, khả năng kỹ thuật, nhạy bén... Các ân ban tài năng tự nhiên cũng có thể bị bỏ quên hay giảm thiểu.

c. Ân ban tài năng từ kinh nghiệm sống

Các kinh nghiệm thường để lại dấu ấn trong cuộc sống của mỗi người. Các ân ban tài năng từ kinh nghiệm sống nổi lên từ cuộc sống dưới hai hình thức: do giáo dục đào tạo hoặc trải qua khủng hoảng và gặp gỡ Chúa. Cần đặc biệt chú ý các kinh nghiệm kèm theo những tổn thương có nhiều biến tố trên tinh thần con người. Qua các tình huống đau đớn và thống khổ này, người ta tìm thấy vài khả năng hay đức tính nổi lên như một hậu quả: *“Ai từng chiến thắng mà không hề chiến bại? Ai nên khôn mà chẳng dại đôi lần?” “Anh em hãy tự cho mình là được chan chứa niềm vui khi gặp thử thách trăm chiều. Vì như anh em biết: đức tin có vượt qua thử thách mới sinh ra lòng kiên nhẫn”¹¹.* Những ân ban tài năng không chờ đợi này thường được chia sẻ với người cùng trải nghiệm những tổn thương tương tự (đồng cảnh thương nhau). Đó là nguyên tắc làm việc của những người cai nghiện: Những người đã từng chiến đấu với bệnh nghiện sẽ quảng đại trợ giúp và đồng hành với các người khác đang vật lộn để lướt thắng cơn nghiện của họ.

---

¹⁰ Rm 12, 9-12.

¹¹ Gc 1,2-3.

Một điển hình khác của loại ân ban tài năng từ kinh nghiệm sống này có thể được tìm thấy trong câu chuyện của một chị kia sắp được đổi tới một cộng đoàn mà chị trưởng có tiếng là khó khăn, hay bắt bẻ và làm khổ chị em. Những chia sẻ kèm nước mắt của các chị đã ở trước khiến chị rất trần trụi và lo âu. Chị tìm đến một chị lớn tuổi xin tư vấn. Chị này khuyên chị trước hết nên cầu nguyện xin Chúa Thánh Thần biến đổi chị lẫn chị trưởng cộng đoàn, rồi hãy quên đi các dư luận kia mà cố gắng sống thật tốt vai trò của một người em, một người con đối với chị trưởng, thật lòng kính trọng, thương yêu và giúp đỡ chị trưởng, thông cảm những khó khăn riêng của chị trưởng, nhẫn nại chịu đựng khi bị chị trưởng mắng mỏ, nghĩ rằng mình có lúc cũng có những cái sai. Chị đã làm theo những gì được tư vấn. Thời gian qua, mọi sự đều biến đổi. Chị em sống với nhau rất tốt và hạnh phúc, không ai nghe một tiếng ca thán nào về phía này lẫn phía kia. Đây là kinh nghiệm bản thân của chị em đã trở thành phương tiện để Chúa chuyển tải cho chị em một ân ban mới? Một khả năng thấu cảm với người cùng cảnh ngộ? Ân ban đó là gì và chị em làm thế nào để chia sẻ với người khác? Cái bí mật là có tài năng mà không sử dụng đúng tài năng đó: *“Nếu bạn cho một người một con cá, người đó chỉ ăn được một ngày. Nhưng nếu bạn cho một cần câu và dạy người đó biết cách câu cá, y sẽ ăn được cả đời”* (Ngạn ngữ Trung Hoa)

Tóm lại, khám phá ân ban tài năng của mình là triết để đáp lại lời mời gọi của Chúa trong cuộc đời mình. Cộng đoàn là một nhà kho các ân ban tài năng mà Chúa đã đặt ở đó, và các cá nhân có cùng ân ban tài năng thường dễ liên kết với nhau nhắm đến một sứ vụ chung. Tiến trình biện phân các ân ban cung cấp cho các cá nhân cơ hội khám phá ra những con đường đẹp để duy nhất mà Chúa đã làm cho họ nên phong phú. Sự biện phân này cũng làm cho người ta ý thức cao độ rằng các ân ban tài năng của họ là con đường họ sống ơn gọi của mình.

4. Những trở ngại trong việc nhận biết và phát triển các ân ban tài năng

Hành trình vào những ân ban tài năng không phải là không có những trở ngại và rào cản dọc đường. Dù ước muốn khám phá các ân ban tài năng là thực tế, luôn vẫn có đối kháng và trở ngại khiến các ân ban tài năng không lộ ra một cách trọn vẹn. Các chướng ngại giữ không cho nhận ra các ân ban tài năng riêng biệt của mình. Sự có mặt của các trở ngại có thể tạo nên một sự tê liệt làm nản lòng một người trong tiến trình khám phá và phát triển các ân ban tài năng Chúa ban cho. Có năm trở ngại chung đáng lưu ý cho mọi người:

a. Đức khiêm nhường đặt không đúng chỗ

Do văn hóa và bối cảnh sống, có thể có khuynh hướng tự ti bẩm sinh làm giảm thiểu các khả năng tích cực của một người: tự coi mình không là gì và chẳng làm được gì. Trái lại, phải nhìn nhận các tài năng và đức tính của mình là do Chúa ban để ca tụng lòng tốt của Chúa: *“Tôi không là gì và cũng chẳng làm được gì cả, nhưng tôi có là gì và có làm được gì thì tất cả đều nhờ bởi ơn Chúa”*¹². Điều đó không hàm ý khoe khoang phô trương những ân ban tài năng cá nhân của mình, vì lòng khiêm nhường đích thực là nhìn nhận sự thật về ân ban tài năng của mình, nhưng xác tín rằng nguồn gốc của chúng là chính Thiên Chúa nhân lành và quảng đại để cảm ơn Chúa.

b. Coi ân ban tài năng của mình là bình thường

Trở ngại thứ hai là không để cho một ân ban tài năng được nhìn nhận vì nó xem ra tầm thường và bình thường. Quan niệm sai lầm rằng tất cả các ân ban tài năng phải thật ngoạn mục có thể cản trở một người chấp nhận các ân ban tài năng Chúa ban cho mình và cho người khác. Khi kỳ vọng quá cao vào một ân ban tài năng ngoạn mục thì những ân ban tài năng như lắng nghe, cảm thông, tính vui vẻ, dễ gần, hiếu khách... là những cái làm cho cuộc đời con người được phong phú sẽ bị coi thường.

---

12 1 Cr 15,10.

c. Coi ân ban tài năng là phổ quát

Tính kiêu ngạo thiên cận cho rằng một ân ban tài năng nào đó là phổ quát sẽ là chướng ngại trong việc quan tâm tìm biết và phát triển tài năng của nhau. Một thầy kia không chịu nhận ra ân ban “tư vấn khôn ngoan” mà thầy đã cống hiến cho cộng đoàn. Cả nhóm chỉ ra cho thầy thấy đó là sự thật, nếu không thì tại sao nhiều người bị lôi kéo liên hệ với thầy, cách đặc biệt khi họ cần một lời khuyên hay an ủi? Việc họ đánh giá cao ân ban tài năng của thầy đã dẫn thầy đến ý thức rằng thầy sở hữu một ân ban tài năng mà không phải bất cứ người nào cũng có được, để biết tạ ơn Chúa và gắng sức giúp đỡ anh em.

d. Ghen ghét các ân ban tài năng của kẻ khác.

Trong khi ân ban tài năng của người khác là một thách đố để mình cố gắng phát triển ân ban tài năng của mình thì lắm khi lại đâm ra ghen ghét vì tài năng của họ. Những ân ban tài năng nổi bật của người này có thể là đối tượng khiến người kia hao tốn nhiều nghị lực trong việc ham muốn, thèm khát. Có những người đã phung phí nghị lực của mình để chú tâm vào những ân ban tài năng mà mình không có, đến nỗi bỏ quên khám phá và phát triển những ân ban tài năng mà mình có.

e. Những nỗi sợ hãi.

Đây có thể là chướng ngại đặc biệt khó vượt qua vì gốc rễ của sợ hãi có nhiều mặt: một số ân ban tài năng nào đó đi kèm theo thách đố trong việc sử dụng chúng. Đối với một số người, sợ hãi có thể nổi lên do cảm thấy không chắc chắn hay không an toàn trong việc thi thố ân ban tài năng mới khám phá được. Một chiều kích khác của sợ hãi là do ân ban tài năng đó có thể đòi hỏi một sự thay đổi trong cuộc sống, như thay đổi nhiệm sở, cách ứng xử, các hoạt động, sứ vụ, công việc và ngay cả lối sống. Chướng ngại thông thường đối với sự thay đổi mà ai cũng kinh nghiệm thấy [phải đến nơi không muốn, ở với người không ưa, làm việc không thích] có thể rõ nét ở đây và làm cho việc thắng vượt sợ hãi trở nên đặc biệt khó khăn.

5. Các ân ban tài năng giúp sống tốt đời sống cộng đoàn

a. Ân ban tài năng lắng nghe

Có người nói rằng “Chúa đã ban cho chúng ta hai lỗ tai và một cái miệng, do đó chúng ta phải nghe nhiều hơn nói hai lần.” Tỷ lệ hai/một này xem ra đúng đó. Quả vậy, người lắng nghe tốt trong một cộng đoàn là một phúc lành, vì người đó thường chú ý tới những thành viên khác của cộng đoàn. Ngoài ra, ân ban tài năng lắng nghe thường phát xuất từ một ý thức lành mạnh về chính các giới hạn và thiếu sót của mình. Càng ý thức về những bất toàn của mình, chúng ta càng nhận thấy cần lắng nghe để học hỏi và lãnh nhận từ người khác. Để lắng nghe tốt, cần phải có lòng khiêm tốn, vì khi mình lắng nghe thì người kia chắc chắn có cái gì giá trị để nói, có cái gì đó mà mình có thể được lợi ích. Nhưng người thực sự lắng nghe tốt không chỉ nghe bằng đôi tai, mà còn nghe với trí não (cởi mở và không kết án), nghe với con tim (nhạy cảm với nhu cầu của tha nhân và của chính mình), nghe với đầu óc biện phân (biết cái gì phải lưu ý và cái gì phải bỏ qua), và nghe với sự thức thời nhạy bén (biết khi nào phải tiến ra và khi nào phải yên lặng rút lui).

b. Ân ban tài năng ăn nói

Điều rất quan trọng là tài năng lắng nghe cần một người bạn đồng hành, đó là ân ban tài năng ăn nói. Có lẽ tất cả chúng ta đều có kinh nghiệm sống với người không nói. Đừng lẫn lộn người tự nhiên kín đáo hay trầm lặng ít nói với người thực sự không nói: người bí hiểm, người như ngói mộ. Những người không nói không bao giờ để cho chúng ta biết được cái gì diễn ra ở sau vừng trán hay trong con tim của họ, đến nỗi dù sống lâu năm với họ mà cho đến bây giờ chúng ta hầu như chẳng biết được gì về tư tưởng hay cảm nhận cá nhân của họ. Những cộng đoàn lành mạnh cần đến những cá nhân sẵn sàng và có thể nói cách cởi mở. Chúng ta cần những con người có can đảm và tình thương để đưa ý tưởng của mình ra cộng đoàn để được đánh giá, dù không chắc ý tưởng của mình sẽ được hoan nghênh, hoặc bị tấn công hay bị bỏ

vào quên lãng. Chia sẻ như thế có thể đưa đến những rủi ro, vì những gì nói ra có thể không phù hợp hay không đúng, hoặc có thể làm tổn thương ai đó, làm cho ai đó nổi giận hoặc không thoải mái, hoặc có thể bị hiểu lầm và mang họa (bệnh do những gì vào qua miệng còn họa do những gì từ miệng đi ra). Nhưng những lợi ích phát sinh do điều nói lên với cộng đoàn sẽ lớn hơn tất cả các rủi ro kia. Bất chấp những hậu quả và khó khăn, ngôn ngữ là phương tiện tốt nhất cho đến nay để truyền thông với người khác, và nhờ vậy mà làm thêm mạnh mẽ các mối ràng buộc hiệp nhất chúng ta lại với nhau.

Nhưng truyền thông là sinh tử, không phải chỉ vì nó là một phương tiện trao đổi các ý tưởng và cảm nhận, mà còn hết sức quan trọng cho cộng đoàn chung sống vì nó nuôi dưỡng các nhân đức kitô khác. Truyền thông xây dựng niềm tin cậy. Truyền thông còn giúp chúng ta làm sáng tỏ các tư tưởng và cảm nhận của chính chúng ta, đem lại can đảm và làm dịu đi cảm giác cô độc của chúng ta (đau đớn nhất là nỗi cô đơn giữa cộng đoàn đồng người, không ai nói với ai thật là nặng nề!). Thật đáng mừng là ngày nay nhiều cộng đoàn đã đầu tư nhiều thời gian đáng kể và nghị lực để học biết và thăng tiến các kỹ năng truyền thông, qua các cuộc chia sẻ, hội thảo.

c. Ân ban tài năng nhạy cảm

Một số người có thể nghĩ rằng sự nhạy cảm là thánh giá hơn là ân ban. Họ nói: “Nếu tôi không quá nhạy cảm như thế thì có lẽ tôi đã không quá bị tổn thương vì những lời của anh ấy” hoặc “Nếu tôi đã không quá nhạy cảm thì tình huống đã không làm tôi quá bức mình như thế.” Mặc dù tính nhạy cảm có thể gây nên nỗi đau lớn như vậy, nó vẫn là một ân ban quý báu và trong thời gian dài, nó sẽ làm cho cộng đoàn chung sống trở nên tốt hơn, hiểu nhau hơn (“Đi lâu mới biết đường dài, ở lâu mới biết con ngài phải chăng”). Quả thật, hầu hết điều tốt lành đã được thực hiện trên thế giới là kết quả trực tiếp của sự nhạy cảm của một người nào đó. Chẳng hạn việc thiết lập một cộng đoàn tu thường là kết quả của sự nhạy cảm của một cá nhân đối với nhu cầu của Giáo Hội hay của những người đáng quan tâm. Tính nhạy cảm quan trọng vì nó cũng là mầm móng phát sinh tất cả những nhân đức căn bản khác như lịch sự, thiện cảm, thấu hiểu, nhẫn nại, cảm thông. Trái lại, sự thiếu nhạy cảm có thể sản sinh ra sự khiếm nhã, ác cảm, ích kỷ, tiên kiến, ngay cả bạo lực vô tâm và bất nhân. Trong cuốn sách Sống Cùng Nhau Trong Cộng Đoàn, Carlos Valles nói về tính nhạy cảm như sau: “Nhạy cảm là nghệ thuật của cái nhỏ, không phải những hy sinh lớn, những kế hoạch cao, những giải pháp anh hùng, mà đúng là những chú ý nhỏ mọn, những chi tiết dễ thương, lời nói thích hợp, một cái nhìn, một cuộc thăm viếng, một tiếp xúc.”

d. Ân ban tài năng kiên trì

Ân ban kiên trì gây được nhiều tín nhiệm bởi vất vả làm việc. Người ta giả thiết rằng Michelange lần kia đã nói “Nếu người ta biết tôi đã phải làm việc vất vả như thế nào để đạt được kết quả đó thì sự việc có lẽ chẳng xem ra kỳ diệu như thế đâu!” Ân ban tài năng kiên trì như thế cũng là một ân ban tốt phải có ở trong cộng đoàn. Người năng nổ, làm việc hăng say, sẵn sàng chia sẻ gánh nặng đem lại niềm vui cho những ai sống với họ. Nhưng người kiên trì không sợ làm cho đến cùng công việc đã bắt đầu bảo đảm sự thành công và thành tựu của cộng đoàn.

e. Ân ban tài năng khẳng định mình là ai

Có một câu chuyện cũ về một rabbi đã cầu nguyện rằng “Lạy Chúa, xin làm cho con nên giống Mosê!” Và ông nghe Chúa trả lời “Sao Ta lại cần phải có một Mosê khác làm chi! Ta đã có một Mosê rồi! Nhưng người Ta thực sự có thể sử dụng là người.” Câu chuyện nói lên một chân lý sâu xa. Nó nhắc cho chúng ta rằng Chúa không cần dòng vô tính, kể cả dòng vô tính của các vị đại thánh, mà Ngài chỉ cần những nguyên bản độc đáo. Và chúng ta sẽ mang lại cho Chúa niềm vui và vinh quang lớn nhất khi chúng ta là những cá nhân duy nhất mà Chúa kêu gọi trở thành. Có một mối nguy hiểm trong đời sống cộng đoàn, là có những người cố gắng trở nên quá giống nhau, đánh mất đi tính cá biệt để thích nghi với người khác. Sự rập khuôn trong cuộc sống chung cách không may có thể làm giảm thiểu tính cách riêng của các thành viên thành cái

mẫu số chung thấp nhất, vì làm mờ nhạt đi sự phong phú của đặc tính duy nhất của các thành viên và của chính cộng đoàn.

Phải giữ tinh tảo và nghị lực để duy trì tính cá vị trong một nhóm. Cũng phải xác tín rằng chính tính cách độc đáo của chúng ta nâng cao cộng đoàn chúng ta sống. Quả vậy, nếu thành thật, chúng ta không muốn sống với người quá giống chúng ta, như sống trong một cái hộp gương phản chiếu lại hình ảnh của mình. Chúng ta vừa thách đố vừa làm phong phú lẫn cho nhau nhờ tính cách riêng biệt của chúng ta. Hợp nhất trong đa dạng, phong phú trong khác biệt là vậy đó. Nếu chúng ta hỏi Chúa “Hoa nào Chúa thích nhất?” Có lẽ Chúa sẽ không nói là hoa hồng, hay hoa phong lan, hay hoa thủy tiên, mà Chúa sẽ nói “cả bó hoa!” Hy vọng cộng đoàn tu sĩ của chúng ta là bó hoa tuyệt đẹp gồm nhiều loại khác nhau, những bông hoa quý giá, duy nhất và hiếm hoi.

f. Ân ban tin rằng mình được yêu thương

Victor Hugo đã viết rằng “hạnh phúc tột đỉnh của cuộc sống là xác tín rằng chúng ta được yêu thương.” Xác tín rằng chúng ta được yêu thương đặt chúng ta thoải mái với người khác và làm cho chúng ta dễ dàng sống với họ. Các thành viên cùng sống trong cộng đoàn có thể đánh giá tính dễ thương của chúng ta là đích thật, nhưng chúng ta không được quá dựa vào danh giá của họ để tự phụ. Tính dễ thương của chúng ta cũng có thể lớn lên qua mối tương quan với gia đình và bạn bè của chúng ta ở bên ngoài cộng đoàn, qua sứ vụ của chúng ta, và qua sự kết hiệp thân mật sâu xa với Chúa trong cầu nguyện.

g. Ân ban tài năng hài hước

Một cuộc nghiên cứu chỉ ra rằng một ngày cười một trăm lần tránh được bệnh tim mạch tương đương với mười phút chèo thuyền. Một cuộc nghiên cứu khác lại cho hay người có ý thức hài hước làm việc tốt hơn, có tính sáng tạo và uyển chuyển hơn, có khả năng thực hiện các ý tưởng và phương pháp mới. Chắc chắn rằng cười là tốt cho cả thân xác lẫn tinh thần. Cười làm dịu bớt những căng thẳng của cuộc sống hằng ngày. Cười làm nên mềm mại những sắc cạnh của những cá nhân phải sống với nhau. Vì thế, chúng ta cần tinh thần hài hước khắp nơi, trong nơi chúng ta làm việc, trên báo chí, trên truyền hình, trong hiệu buôn, trong gia đình, và trong cộng đoàn, cả trong nơi thờ tự (chúc bình an với một nụ cười thì tốt hơn là với một nét mặt nghiêm nghị). Việc nỗ lực tìm kiếm hài hước gia tăng cơ may cho chúng ta gặp được nó.

Một cách khác để trau dồi ý thức hài hước là nói rộng các viễn ảnh của chúng ta trên cuộc sống. Khi gặp một tình trạng căng thẳng, dĩ nhiên ta không thể bông đùa, nhưng cũng nên dừng lại và nhìn lui nó với một viễn ảnh rộng lớn hơn, chúng ta có thể khám phá được vài nét hài hước trong đó. Chúng ta cũng có thể nuôi dưỡng tinh thần hài hước bằng những cách khác, như đọc chuyện khôi hài, sách bông đùa, sưu tập các bức tranh biếm họa, các tranh quảng cáo ngộ nghĩnh, lướt qua những bài viết khôi hài, chòng ghẹo hay trêu đùa một ai đó (nhưng đừng đùa giai). Khi gặp thời khắc khó khăn, sự hài hước trở thành gần như cần thiết. Hài hước cũng liên kết mật thiết với đức tin, vì nó giúp chúng ta tin tưởng vào sự quan phòng và tình thương của Chúa hơn (nếu Chúa không thương che chở, chắc tôi còn tội tệ hơn nữa).

Đó là bảy ân ban tài năng có thể giúp cho cuộc sống chung được dễ dàng. Một cá nhân không cần phải có tất cả bảy ân ban đó để trở nên một người tốt trong cộng đoàn. Không ai có hết mọi ân ban tài năng. Mỗi người trong chúng ta sở hữu được một số ân ban tài năng nào đó và thiếu những ân ban tài năng khác. Nhưng chính nhờ đó mà có nét đẹp của việc sống chung với nhau. Tôi có thể có một ý thức hài hước tốt, nhưng tôi lại cần đến tính nhạy cảm của anh. Anh có thể lắng nghe tuyệt vời, nhưng anh lại cần ân ban tài năng của bạn anh để nói ra lưu loát những gì anh suy nghĩ. Nói cách khác, ân ban tài năng của người này đồ đầy sự thiếu sót của người khác. Nhưng chúng ta không được chước miễn khỏi việc phát triển một số ân ban tài năng mà tự nhiên chúng ta không có được. Tất cả mọi ân ban tài năng phải được học hỏi và trau dồi. Hãy nhớ lại câu chuyện của Michelangelo.

Và cũng hãy nhớ lại mẫu gương Chúa Giêsu. Ngài cho thấy tầm quan trọng của những ân ban tài năng này bằng cách bộc lộ chúng ra trong chính cuộc sống của Ngài. Chúa đã lắng nghe tuyệt vời những tiếng kêu lớn giọng cũng như những tiếng kêu không lời ở chung quanh Ngài. Ngài đã làm phép lạ đáp lại tiếng kêu xin công khai của mười người phung cùi, cũng như nỗi lo âu không lời của người đàn bà góa ở Naim. Chúa Giêsu đã nói cách rõ ràng và hùng biện. Ngài đã phát ngôn những bài giảng tuyệt vời, đã nói những câu chuyện không thể quên được. Ngài đã công khai thẳng thừng lên án những kẻ giả hình và biệt phái; đồng thời nói riêng điều bí mật cho các tông đồ, lắng nghe những câu chuyện riêng tư của các bạn thân tín, và thường xuyên đàm đạo thân mật với Chúa Cha. Ngài đã liễu minh mạc khải những điều con người không thể hiểu và chấp nhận, và đã chịu đóng đinh thập giá vì điều đó. Chúa Giêsu rất nhạy cảm: người đàn bà bị bệnh loạn huyết chỉ chạm đến áo choàng của Ngài mà Ngài cũng cảm nhận được nó; người đàn bà góa nghèo bỏ hai đồng xu vào hòm tiền đền thờ, Ngài cũng để ý thấy; ông Simon lấm bầm chống lại người đàn bà đã xúc dầu thơm cho Chúa, Ngài cũng nghe thấy hết.

Chúng ta có thể kết thúc suy niệm về các ân ban tài năng này bằng một lời cầu nguyện ngắn: “Lạy Chúa Cha toàn năng là Đấng ban phát mọi ân ban tài năng, Chúa đã ban cho chúng con nhiều ân ban tài năng để dễ dàng sống chung với nhau. Xin làm cho chúng con càng ngày càng ý thức về những ân ban tài năng mà chúng con đã sở hữu, và xin giúp chúng con phát triển các ân ban tài năng mà chúng con còn cần đến. Xin cho chúng con biết quý trọng hơn các ân ban tài năng của chúng con, cũng như các ân ban tài năng của những cá nhân mà chúng con cùng sống và làm việc với. Chúng con cảm tạ Chúa về tất cả những ân ban tài năng này nhân danh quà tặng lớn nhất của Chúa cho chúng con là Chúa Giêsu.”

VỀ MỤC LỤC

HAY BỊ KHÓ THỞ, HỤT HƠI

Hỏi

Mới đây tôi có đi khám bác sĩ vì ho nhiều quá. Mấy ngày sau thì bác sĩ cho hay phổi của tôi đang có vấn đề, cần vào bệnh viện để điều trị. Tôi hút thuốc lá từ hơn 30 năm nay. Từ năm ngoái, tôi hay bị khó thở và nhiều khi phải thở oxy. Bác sĩ nói là tôi bị bệnh gọi là emphysema gì đó, ông có giải thích cả nửa giờ nhưng tôi chưa hiểu rõ vì tiếng Anh của tôi cũng giới hạn. Xin bác sĩ vui lòng giải thích cho tôi nhé và tình trạng có nguy hiểm không?

- Trần Thung

Đáp

Thưa ông Thung,

Ông thực là may mắn, có một bác sĩ tận tâm dành cả nửa giờ để giải thích tình trạng bệnh của ông, chứ ngày nay các bác sĩ cũng quá bận rộn, ít thì giờ nói với bệnh nhân.

Emphysema tiếng Việt là bệnh Phổi Tràn Khí, trong đó các phế nang chứa không khí bị tổn thương đưa tới giảm diện tích trao đổi dưỡng khí và thán khí ở phổi, khiến cho người bệnh thấy khó thở. Ngoài ra, các mô bào đàn hồi ở phế quản cũng hư hao, khiến cho các ống này xẹp xuống khi bệnh nhân thở ra, gây khó khăn cho không khí ra vào.

Bệnh xuất hiện từ từ và dấu hiệu chính là người bệnh thấy hụt hơi khó thở, làm công việc hơi nặng nhọc một chút là thấy mệt rồi. Lâu ngày, ngay cả khi ngồi không, họ cũng hụt hơi. Trường hợp nặng

thì môi và móng tay có màu xám nhạt, tim đập nhanh, trí óc không được tỉnh táo vì não bộ thiếu dưỡng khí.

Nguyên nhân gây ra bệnh này là do tiếp xúc với chất gây ô nhiễm nhất là hút thuốc lá, cần sa, khói từ các công xưởng hoặc chất silica từ hầm mỏ. Người không hút thuốc lá nhưng thường xuyên hít thở không khí chung với người hút thuốc lá cũng hay bị bệnh, nhất là các cháu bé sống chung một nhà.

Lâu ngày, bệnh đưa tới tình trạng xẹp phổi, ảnh hưởng tới trái tim, nhiễm trùng hô hấp, tất cả đều nguy hiểm tới tính mệnh.

Bệnh không thể chữa dứt khỏi tuy nhiên một số dược phẩm có thể giúp đời sống của người bệnh thoải mái đôi chút hoặc cũng có thể giải phẫu. Bác sĩ sẽ đưa ra phương thức trị bệnh sau khi khám và làm các xét nghiệm cần thiết.

Về trường hợp của ông, tôi đề nghị là ông nên trở lại ngay với vị bác sĩ mà ông có may mắn gặp. Đây là một lương y đấy. Chắc chắn vị này sẽ dành nhiều thì giờ để cùng ông thảo luận phương thức chữa trị. Hãy hợp tác với ông ta. Và việc đầu tiên ông cần làm ngay là ngưng hút thuốc lá tức thì. Cả triệu người bỏ thuốc gọi là cold turkey đều thành công. Do đó tôi tin chắc là ông có thể làm được, trước khi tình trạng trở nên xấu hơn nữa.

Chúc ông nhiều may mắn.

ĐDC

THUỐC NÀO CHỮA LỖ MIỆNG

Hỏi

Thưa bác sĩ, cháu thường lở môi miệng khi ăn đồ có dầu chiên hoặc khí hậu quá lạnh, cháu hay có những mụn nhỏ mọc xung quanh miệng rất khó chịu và đau. Cháu có đọc trên báo nói là do bệnh Herpes Simplex, bác sĩ có loại thuốc nào chữa bệnh này giúp cháu .

- Nga Tran

Đáp

Chào cô Nga,

Tôi thông cảm với cô vì loét lở miệng thường là rất đau, nhất là khi ăn uống.

Loét lở miệng môi do nhiều nguyên nhân: có thể là nhiễm trùng với các loại vi khuẩn, virus, nấm hoặc là dấu hiệu của suy dinh dưỡng hoặc biến chứng một số bệnh của cơ thể... Cho nên muốn điều trị phải đi bác sĩ khám để tìm nguyên nhân. Điều trị có thể với các loại kháng sinh, thuốc chống virus, thuốc súc miệng diệt vi khuẩn, nước muối...

Herpes Simplex là một loại virus gây bệnh ở miệng và cơ quan sinh dục. Không có thuốc chữa dứt bệnh này, nhưng có các loại thuốc như acyclovir, Famciclovir... có thể rút ngắn thời gian bị bệnh. Các thuốc này cần được bác sĩ khám, biên toa và theo dõi.

Trong khi chờ đợi, cô có thể súc miệng với nước muối hoặc các nước súc miệng bán ở siêu thị có chứa chất gây tê tê ở miệng để giảm đau.

Tôi đề nghị cô đi khám bác sĩ gia đình để tìm nguyên nhân rồi điều trị nhé chứ để lâu không ăn uống được thì rất bất tiện.

Chúc cô mọi sự bình an.

BỆNH VIÊM DẠ DÀY

Hỏi

Tôi tên Lê Thị Vinh, năm nay 65 tuổi, đã cắt sụn mật 1995. Từ 2001 tôi bắt đầu uống thuốc trị mỡ trong máu và thuốc hạ huyết áp (Simvastatin40 và Co.Aprovel150mg/12). Tới năm 2009 uống thêm thuốc tiểu đường Metformin-1000mg (ngày 1/2 viên). Trong thời gian này thỉnh thoảng đau bao tử, ợ hơi, ợ chua, đau thường vị, sưng ruột, thỉnh thoảng đi tiểu ra máu tươi vì bị trĩ. Từ 2010 tôi uống đều đặn thuốc nghệ. Thời gian gần đây tôi thường bị đau bụng, sưng chướng bụng, đầy hơi, rất khó chịu thỉnh thoảng đau tức vùng thường vị. Tôi có đi soi DD và kết quả mới nhất (4/11/2011) là bị TUYP-A.GASTRITIS (không có vi trùng Helicobacterial). Bác sĩ cho uống Esomeprazol 20mg- sáng sớm 1 viên+Domperidon ngày 2 viên. Tôi uống hơn 1 tháng, nhưng chỉ bớt không khỏi. Nên bác sĩ đổi thuốc

Pantozol40mg-sáng sớm 1 viên + domperidon 2 viên/ngày sau khi ăn. Hiện tôi đang uống 2 thứ này được nửa tháng, cũng đã thấy bớt nhiều. Vì không hiểu tiếng Đức nên tôi không biết loại bệnh Gastritis Tuyp-A này thế nào, bác sĩ có nói loại này chữa không dứt được mỗi khi bệnh tái phát phải điều trị ngay.

Vậy tôi có nên tiếp tục thuốc nghệ nữa hay không? Và cần kiêng cử những gì cho bệnh thuyên giảm tốt hơn. Tôi đã dùng Hat Methi pha nước uống hàng ngày đã 2 năm rồi, nhưng tôi đã không uống nữa. Vậy tôi có thể tiếp tục việc ăn uống không?

- Lê Thị Vinh.

Đáp

Chúng tôi xin trả lời mấy câu hỏi của bà:

1- Gastritis type A là một loại viêm dạ dày gây ra do rối loạn chức năng của hệ miễn dịch, đưa tới viêm dạ dày.

Y học phân chia viêm dạ dày làm nhiều loại:

a- Loại A là một bệnh tự miễn, gây ra do một số tác nhân như thuốc lá, rượu và có thể đưa tới thiếu hồng cầu vì thiếu vit B12.

b- Loại B chiếm 80% trong số các bệnh viêm dạ dày là 90% do vi khuẩn Helicobacter Pylori gây ra.

c- Loại C chiếm 10% và gây ra do mật từ túi mật vào kích thích niêm mạc dạ dày.

Điều trị viêm dạ dày tập trung vào việc giảm chất chua trong dạ dày. Nếu do HP gây ra thì dùng thêm kháng sinh. Trường hợp của bà không phải do HP, cho nên uống các thuốc mà bác sĩ cho là đúng rồi. Bà nên tiếp tục.

2- Về nghệ thì nếu bà thấy có ảnh hưởng tốt và không gây ra phản ứng gì thì dùng thêm cũng được, nhưng chỉ nên coi nghệ như là để hỗ trợ cho sự tiêu hóa chứ không phải là để trị dứt bệnh viêm dạ dày.

3- Hạt methi được giới thiệu là hạ đường huyết và cholesterol. Uống cũng được, nhưng cần uống các thuốc mà bác sĩ đang chữa cho bà về huyết áp, mỡ.

Bà cũng nên duy trì chế độ dinh dưỡng cân bằng các loại thực phẩm, bớt chất béo, tránh quá nhiều chất cay chua, thức ăn khó tiêu và vận động cơ thể nhẹ nhàng.

Kính chúc bà được luôn luôn mạnh khỏe, sống vui với các con các cháu.

ĐDC

CHẢY MÁU CAM CÓ NGUY HIỂM KHÔNG?

Hỏi

Tôi có đứa cháu nội gái, cháu gần 7 tuổi. Cháu rất thường bị chảy máu cam, thường là về ban đêm. Khi bị chảy, cháu bị chảy rất nhiều, và rất là khó để ngưng lại.

Cháu có bảo hiểm tốt, đã đi bác sĩ gia đình nhiều lần, nhưng không thuyên giảm.

Cháu không được khỏe mạnh, hay bị ói và hay bị cảm (sốt, ho) Khi mẹ cháu có bầu cháu, thì đang bị bước cổ.

Như vậy thưa bác sĩ, có phải cơ thể cháu không được khỏe, là do ảnh hưởng của người mẹ khi mang bầu?

Cháu bị chảy máu cam như vậy, thì có thể chữa được không? Và có nguy hiểm không?

Thành thật cảm ơn Bác sĩ và chúc Bác sĩ nhiều sức khỏe và may mắn.

- Phương Vũ

Đáp

Chào bà Phương,

Không thấy bà cho biết cháu chảy máu cam ở một bên mũi hoặc hai bên.

Chảy máu cam tiếng Anh gọi là Epistaxis.

Bệnh có nhiều nguyên nhân như là: Không khí trong nhà quá nóng và quá khô; khí hậu quá lạnh, viêm xoang, hỉ mũi quá mạnh, ngoáy lỗ mũi hoặc có vật lạ trong mũi; viêm mũi do dị ứng, vách ngăn mũi bị lệch và ở người lớn có một số nguyên nhân khác như cao huyết áp, ảnh hưởng của việc hít cocaine...

Chảy máu khi một mạch máu nào đó trong mũi bị tổn thương và máu chảy ra. Nếu cháu liên tục bị chảy máu, bà nên đưa cháu tới bác sĩ tai mũi họng để khám bệnh, tìm nguyên nhân rồi điều trị. Xin bà yên tâm vì các bác sĩ chuyên môn có nhiều cách để chữa bệnh này.

Khi cháu chảy máu, bà nên cho cháu ngồi, đầu hơi ngả về phía trước, nói với cháu thở bằng miệng và bà lấy ngón tay đè vào bên mũi chảy máu chừng dăm phút để mạch máu khép kín lại. Bà cũng có thể dùng nước muối sinh lý nhỏ vào mũi cháu một ít giọt khi cháu bị nghẹt mũi.

Tôi không nghĩ rằng khi mẹ cháu có thai và bị bệnh thyroid gây ra chuyện chảy máu cam của cháu. Chắc là cháu chỉ chảy máu cam vì thay đổi thời tiết mà thôi.

Bác sĩ Nguyễn Ý Đức

www.bsnguyenyduc.com

Tuyển tập Videos Sống Vui Sống Khỏe

Vài hàng giới thiệu : Xin trân trọng giới thiệu tuyển tập Videos "Sống Vui Sống Khỏe" của BS Nguyễn Ý Đức. Tuyển tập này là những bài nói chuyện hữu ích về y tế, dinh dưỡng và sức khỏe của BS Nguyễn Ý Đức trên các đài truyền hình được đưa lên Internet. Cùng với bộ sách "[Câu Chuyện Thầy Lang](#)" và những ấn phẩm đã được xuất bản, những bài viết trên Internet, tuyển tập Videos "Sống Vui Sống Khỏe" này sẽ cung cấp nhiều thông tin hữu ích, đóng góp vào việc cải thiện vấn đề sức khỏe cho cộng đồng người Việt Nam khắp nơi.

<http://www.youtube.com/user/DrNguyenYDuc/videos>

VỀ MỤC LỤC

XIN CHO ĐỌC KINH

Trần Trung Lương

Ở hải ngoại này cũng như ở trong nước, các dịp lễ trọng thì ca đoàn đóng vai chính và bao sân. Ca đoàn hát từ đầu lễ đến cuối lễ. Giáo dân tham dự hoàn toàn thụ động. Thay vì cầu nguyện nói chuyện với Chúa thì giáo dân trở thành khán giả và thính giả ngồi nghe hát và xem hát. Tôi có hỏi nhiều người làm gì và nghĩ gì khi ca đoàn hát thì đại đa số đều trả lời là khi nhạc đoàn vừa thổi kèn đánh trống vừa hát thì giáo dân chia trí, trong đầu không hề hợp ý với lời hát của ca đoàn, trái lại trong đầu thường nghĩ tới nhiều thứ, như: chà, sao bè nữ ít người và hát nhỏ quá; chà, cô ca trưởng mặc áo dài đẹp quá; chà, nhạc trưởng bắt nhịp đẹp quá; chà, sao chỗ này kèn thổi lớn quá, đàn đánh mạnh quá. Đây mới là chia trí về ca đoàn. Nếu theo kịp và hiểu lời ca, thì giáo dân lại chia trí : chẳng hạn : sao lại kêu Chúa là *Ngài*. Tiếng Ngài xa lạ và

khách sáo. Chúng ta là con Chúa, trong tiếng Việt có bao giờ con cái gọi Cha Mẹ mình là NGÀI bao giờ đâu. Sao sai tiếng Việt quá vậy.

Có lần tôi đem vấn đề ‘xưng hô với Chúa là *Ngài* trong các bài hát ở nhà thờ’ hỏi một vị có thẩm quyền thì được vị này trả lời: Tiếng ‘*Ngài*’ đã được dùng quen rồi. Đa số các bài ca đều kêu Chúa là *Ngài*, và vì quen quá rồi, nên bây giờ không sửa được.

Theo tôi nghĩ thì dù là quen bao lâu đi nữa, nếu ngôn ngữ trong phụng vụ dùng sai thì vẫn phải sửa. Ta không thể viện vào lý do ‘đã quen’ mà tiếp tục dùng sai mãi. Có một điều khá đặc biệt là tiếng *Ngài* chỉ năng dùng trong các bài hát, còn trong các bài kinh thì may quá ta vẫn thưa với Chúa, vẫn kêu Chúa là Chúa, là Cha, không thấy dùng tiếng *Ngài* bao giờ.

Xin trở về đề tài chính là việc đọc kinh. Nhiều người cứ viện vào câu ‘*Hát là cầu nguyện hai lần*’ để hát nhiều, hát hết cả buổi lễ. Tôi xin những ai hay trích dẫn câu này nên xét lại ý nghĩa thực sự của nó. Không phải bài hát nào cũng là lời cầu nguyện sốt sắng. Rất nhiều bài hát có điệu nhạc tầm thường, nhiều lời ca nhạt nhẽo, khuôn sáo, vô duyên, vô nghĩa. Rồi không phải hát bất cứ chỗ nào, hát bất cứ lúc nào cũng là cầu nguyện hai lần.

Quý vị cứ để ý mà xem, càng lễ trọng thì càng hát nhiều. Nhiều cha xứ và nhiều giáo dân đã quen như vậy rồi. Giáo dân hoàn toàn thụ động. Trong thánh lễ có Kinh Cáo Mình và Kinh Tin Kính là những lời không phải ta nói trực tiếp với Chúa, mà là ta nói trực tiếp với người chung quanh, ta nói với cộng đoàn, rằng ta công khai nhận mình đầy tội lỗi, rằng ta công khai tuyên xưng các điều mình tin trong đạo. Trong các kinh khác thì ta xưng là CON, chủ từ là Con, còn 2 kinh này, chủ từ là TÔI rõ ràng. Bởi vậy phải để cho tôi tuyên xưng, tôi nói ra, chứ không phải để tôi ca hát. Xưa nay Kinh Tin Kính thường được ca đoàn hát rất trọng thể, nhiều bè, còn cộng đoàn thường ngồi thụ động để nghe hát.

Trong các lễ trọng, ca đoàn thường hát suốt buổi lễ, giáo dân im lặng hoàn toàn. Tôi có xem DVD lễ Khai Mạc Năm Thánh ở VN, giáo dân dự lễ đông đến mấy trăm ngàn người, và thấy đám đông vĩ đại này đã im lặng và thụ động từ đầu lễ đến cuối lễ. Giá mà nửa triệu người có mặt này mà được cất tiếng đọc chung một lời kinh Cáo Mình, Kinh Thương Xót, Kinh Tin Kính, Kinh Lạy Cha, thì sự sốt sắng sẽ lớn biết là chừng nào. Nó sẽ đánh động lòng mọi người. Chúa nghe lời cầu xin lớn tiếng của gần nửa triệu người con mà cảm lòng được sao.

Tôi thường nhận được nhiều DVD và hình ảnh các đại lễ của cộng đoàn CGVN. Nơi nào cũng cờ quạt kèn trống rình rang, thật linh đình hoành tráng, ca đoàn hát lễ từ đầu đến cuối. Tôi coi đây là những buổi trình diễn văn nghệ, nhiều tính cách khoa trương, không giúp giáo dân cầu nguyện. Giáo dân đông nghẹt nhưng phải thụ động. Nhiều người có vẻ như đến dự buổi văn nghệ. Thấy những hình ảnh đại lễ như vậy, xin thú thực là lòng tôi không thấy xúc động chút nào. Tôi có tìm đọc những tài liệu nói về những lý do làm cho các tân tông theo đạo Công Giáo. Qua những tài liệu này, tôi không hề thấy có lý do nhập đạo vì đã đi nhà thờ dự các đại lễ

có đàn hát trọng thể, mà đa số theo đạo là vì gương mấy linh mục, mấy bà sơ, mấy giáo hữu, lặn lội đi thăm viếng và giúp đỡ lớp người nghèo khổ bệnh tật ở các vùng xa vùng sâu.

Tôi viết những dòng này không hề có ý xúc phạm tới ai mà chỉ để bày tỏ lòng ao ước : Trong các lễ trọng, xin cho giáo dân được đọc kinh, được cùng nhau mở miệng chung lời cầu nguyện. Xin cho giáo dân được đọc *Kinh Cáo Minh, Kinh Xin Chúa Thương Xót, Kinh Tin Kính, Kinh Lạy Cha*. Xin ca đoàn bớt hát, bớt tấu nhạc, bớt độc diễn. Hoặc nếu ca đoàn có hát thì xin ca đoàn mời giáo dân cùng hát. Xin hát những bài phổ thông. Giờ thánh lễ là giờ cầu nguyện với Chúa, xin cho mọi người được chung lời nguyện, không phải là giờ trình diễn văn nghệ . Xin cho giáo dân cùng hát. Có như vậy thì giáo dân đi nhà thờ mới đích thực là ‘cùng dâng lễ’ với chủ tế, cùng cầu nguyện với nhau. Tôi nhận thấy đa số các lễ trọng, giáo dân thường im lặng và thụ động từ đầu lễ đến cuối lễ, chỉ biết ngồi nghe ca đoàn trình diễn.

Ước gì năm mới, trong thánh lễ, giáo dân sẽ được đọc kinh, được cùng hát, tham dự thánh lễ tích cực và sốt sắng hơn.

Peter Trần Trung Lương

[VỀ MỤC LỤC](#)

Giáo sĩ: xuất phát từ giáo dân, hiện diện vì giáo dân và cậy dựa vào giáo dân

- Mọi liên lạc: Ghi danh, thay đổi địa chỉ, đóng góp ý kiến, bài vở..., xin gửi về địa chỉ

giaosivietnam@gmail.com

- Những nội dung sẽ được đề cao và chú ý bao gồm:

Trao đổi, chia sẻ những kinh nghiệm thực tế trong việc mục vụ của Giáo sĩ; Những tài liệu của Giáo hội hoặc của các Tác giả nhằm mục đích Thăng tiến đời sống Giáo sĩ; Cổ vũ ơn gọi Linh mục; Người Giáo dân tham gia công việc “Trợ lực Giáo sĩ” bằng đời sống cầu nguyện và cộng tác trong mọi lãnh vực; Mỗi Giáo dân phải là những “Linh mục” không có chức Thánh; Đối thoại trong tinh thần Bác ái giữa Giáo dân và Giáo sĩ... (Truyền giáo hay xây pháo đài?)

- Quy vị cũng có thể tham khảo những số báo đã phát hành tại

www.conggiaovietnam.net

Rất mong được sự cộng tác, hưởng ứng của tất cả Quý vị

Xin chân thành cảm ơn tất cả anh chị em đã sẵn lòng cộng tác với chúng tôi bằng nhiều cách thể khác nhau.

TM. Đặc San Giáo Sĩ Việt Nam

Lm. Luca Phạm Quốc Sử USA